

சோஷலிஸ்ட்

டிசம்பர்: 12
1981

சோவியத் மாசிக்க

தத்துவமும் நடைமுறையும்

கட்சியும் தொழிற் சங்கங்களும்
ஒத்துழைப்புக்கான
லெனினிய கோட்பாடுகள்

★

சோஷலிஸத்தின்
நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்

★

அணிசேரா
இயக்கம் இன்று

★

ஏகாதிபத்தியம்
எதிர்ப்புரட்சியை
ஏற்றுமதி செய்கிறது

சோஷலிஸம்

12 1981
72
BY VINAYAGAR
ERLALAI WEST
CHUNNAKAM
KAR/11
LIBRARY
தத்துவமும்
நடைமுறையும்

மலை முன்னேற்ற மன்றம்
ERLALAI MUNNETRA MANRAM
ERLALAI WEST
CHUNNAKAM

சோஷலிஸம்
சக்தாந்த
விரசியல்
பத்திரிகைகளின்
மாதாந்த
மஞ்சர்

நிநாவஸ்தி
செய்தி
ஸ்தரபனத்
தயசரிப்பு

27, சேர் ஏர்ன்ஸ்ட் டி சில்வா
மாவத்த, கொழும்பு 7 லுள்ள
சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசு
கள் ஒன்றிய நூதரகத் தகவல்
பிரிவின் தலைவர் இகோர் வி:
ஷுலோவ் அவர்களால் கொழும்பு-
10, 93, மாளிகாகந்த ரோட், மரு
தானையிலுள்ள பிரகதி அச்சகத்தில்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது;

இன்றைய விவகாரங்கள்	லியோனிட் இலியிச் பிரெஷ்னேவ் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம் வேண்டாம் நியூட்ரன் குண்டு	03 16
மகத்தான பாரம்பர்யம்	வி. ஐ. லெனின் உழைக்கும் மக்களின் ஒற்றுமை	17
வரலாறும் அனுபவமும்	எங்கனி றசின் கட்சியும் தொழிற் சங்கங்களும் ஒத்துழைப்புக்கான லெனினிய கோட்பாடுகள் சோ. சோ. கு. ஓ அறுபதாவது ஆண்டில் பிரவேசம்	21 27
சோவியத் சமுதாயம்: வாழ்வும் பிரச்சனைகளும்	வி. நொவொரெலொவ் வலிமையடைந்துவரும் சோவியத் பொருளாதார நிலைப்பாடுகள் சோஷலிஸத்தின் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்	29 32
சோஷலிஸமும் இன்றைய உலகமும்	பவெல் செதோவ் ப. பொ. உ. க. வும் வளர்ச்சியுறும் நாடுகளும்	37
வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்சனைகள்	வளர்முக உலகுபற்றி லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் ரெயிஸ் ருஸ்முகாமெடோவ் அணிசேரா இயக்கம் இன்று ரூபன் அன்றியாசியன் பெற்றோலும் ஏகாதிபத்தியமும் சமூக முன்னேற்றமும் விளாதிமீர் பெத்ரெவ் வளர்முக உலகில் ஜே. ச. கு. ஏகபோகங்கள்	41 43 47 50
ஏகாதிபத்தியத்தின் சுயரூபம்	லியோனிட் மெவெட்கேரு வாஷிங்டனின் நியோ கலோனியலிஸ வேட்கை	53
சித்தாந்த அரங்கு	ஐவன் வர்ஷார் ஏகாதிபத்தியம் எதிர்புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்கிறது கொன்ஸ் தாந்தின் ஷ்ரெடுடொவ் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியமா அல்லது 'புதிய' சர்வதேசியமா?	56 59

லியோனிட் இலியிச் பிரெஷ்னேவ் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்

லியோனிட் இலியிச் பிரெஷ்னேவ், நீப்ரோபெட்ரோவ் ஸ்க்கில், ருஷ்யத் தொழிலாளர் குடும்பத்தில் 1906ம் ஆண்டு டிசம்பர் 19 ஆந் திகதி பிறந்தார். அப்போது கயமென்ஸ்கோயே கிராமமாக இருந்த நீப்ரோட்ஸ் ரளின்ஸ்க் இப்போது உக்ரேனின் மிகப் பெரிய இரும்பு—உருக்குத்தொழில் கேந்திரமாகத் திகழ்கிறது. இவரது தந்தையாரும், பாட்டனாரும் உள்ளூரிலுள்ள இரும்பு, மற் றும் உருக்கு தொழிலகத்திலேயே வேலை செய்தனர். இங்குதான் லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் முதலில் ஒரு தொழி லாளியாகவும், பின்னர் இயந்திரவியலாளராகவும், நிலைய அதிகாரியாகவும் வேலை செய்தார். தோழர் பிரெஷ்னேவின் குடும்பத்தினர் ஏறத்தாழ நூறு ஆண்டு காலம் இந்த நிறுவனத்தில் வேலை செய்துள்ளனர்.

1917ம் ஆண்டு, அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின் மூலம் பிறந்த சோவியத் அரசின் ஆரம்ப காலங்களில் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் தொழில் புரிய ஆரம்பித்தார். அவை மிகவும் கடினமான ஆண்டுகள். ஜாரின் கொடுங்கோலாட் சியிடமிருந்து இளம் சோவியத் குடியரசு பிதுரார்ஜிதமாகப் பெற்றவை பசியும், சீர்குலைவும், ஏழ்மையும், அறி யாமையும் தான். முதலாம் உலகப் போரினாலும், உள் நாட்டு யுத்தத்தாலும், வெளிநாட்டு இராணுவத் தலையீட் டினாலும் அதள பாதாளத்தில் வீழ்ந்துவிட்ட பொருளா தாரத்தை மீட்கும் கடமைக்கு நாடு முகம் கொடுத்தது. வி. ஐ. லெனினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கட்சியின் தலைமை யில் சோவியத் மக்கள் பழையதும், பின்தங்கியதுமான சோவியத் ருஷ்யாவை ஒரு புதிய, சோஷலிஸ அரசாக மாற்றுவதில் தன்னலமற்று, பணிபுரிந்தனர். அவர்கள் தொழிற்சாலைகளைப் புனரமைத்தனர், மின் நிலையங்களை நிர்மாணித்தனர். கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை முதன் முதலாக உருவாக்கினர். ஆர்வத்துடன் அறிவை கிரகிக்க ஆரம் பித்தனர். சோவியத்துக்களின் ராட்டில் சோஷலிஸ நிர் மாணத் தொண்டர்களைக் கண்ட அதிசிறந்த தலைமுறையினை இக்காலம் கண்டது. அவர்கள் மத்தியில் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் இருந்தார்.

கட்சி அணியில்

17வது வயதில் இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தில் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் சேர்ந்தார். அவரே கூறியதைப் போல இந்த அணிகளில் தான் அவர் வாழ்க்கையினதும், வர்க்கப் போராட்டத்தினதும், புதிய சமுதாயத்தினை நிர்மாணிப்பதிலும் சிக்கல் மிக்க வஞ்ஞானத்தினைக் கற்றுக் கொண்டார். இங்கு தான் அவர் எதிர்காலத்திற்குரிய நன்னம்பிக்கைகளையும் ஆற்றலையும் பெற்றார். 25 வயதினராக இருந்தபோது அவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அணியில் சேர்ந்தார்; அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இக்கட்சியின் இலட்சியங்களுக்காக விசுவாசமுடன் பணியாற்றி வருகின்றார்.

தொழிற் கல்வி

குர்ஸ்க் (மத்திய ரஷ்யா) கிலுள்ள காணி நிர்வாகம் மற்றும் நிலமீட்சி தொழில் நுட்பப் பள்ளியில் பட்டம் பெற்ற பின்னர் 1927ம் ஆண்டில் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் பைலோ ரஷ்யாவுக்கு வேலை செய்யச் சென்றார். பின்னர், சரியான முறையில் நிலத்தைப் பயன்படுத்துவதை புதிய கிராமப்புறத்தில் நெறிப்படுத்தும் முகமாக குர்ஸ்க் மாகாணத்திற்கும் பின்னர் யூரல்ஸுக்கும் சென்றார்.

1935ம் ஆண்டில் உலோகவியல் கழகமொன்றில் பட்டம் பெற்ற அவர் தனது சொந்த நகரத்தில் உள்ள ஆலையில் வேலை செய்யத் தொடங்கினார். மக்களின் மத்தியில், தொழிலாளர்களின் மத்தியில் அவர்களின் சிந்தனைகள், அபிவிருத்திகளின் மத்தியில் அவருடைய வாழ்வு, கட்சி ஸ்தாபன வேலையில் அவரது பணி ஆகியன அழிக்க முடியாத தடத்தினைப் பதித்தன. அவருடைய உலகக் கண்ணோட்டத்தினைத் தீர்க்கமாகச் செழுமைப்படுத்தின. அக்காலத்தில் அடித்தளமிடப்பட்ட அனைத்துமே அவரது ஜீவிய காலம் முழுவதும், எல். ஐ. பிரெஷ்னேவின் வார்த்தைகளில் மாறாமல் இருந்து வருகின்றன.

1939ஆம் ஆண்டில் நீப்ரோபெட்ரோவ்ஸ்க் பிராந்தியத்தின் கட்சிக் குழுவின் செயலாளராக கம்யூனிஸ்ட்டுகள் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவைத் தெரிவுசெய்தனர். ஹிட்லரது ஜெர்மனியிடமிருந்து வந்த ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்திற்கான உண்மையான அபாயத்தினை சோவியத் மக்கள் உணர்ந்து இருந்த நேரம் அதுவாகும். நாட்டினைப் பாதுகாக்கும் விஷயம் அனைத்து மக்களுக்கூரியதாகவும், அதைத் தொடர்ந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகவும் அது மாறியது. அப்போதுதான் கட்சியின் மத்திய குழுவிருந்து நீப்ரோபெட்ரோவ்ஸ்க் பிராந்தியக் குழு,

அவசரமான கடமைபினைப் பெற்றது. அது சில ஆலைகளை போராயுத உபகரணங்களைச் செய்யும் ஆலைகளாக மாற்ற வேண்டுமென அறைகூவல் விடுத்தது இப் புதிய உற்பத்தித் துறையை வழிகாட்டுவதற்காக, பாதுகாப்புத் தொழிற் துறைக்கான, பிராந்தியக் கட்சி குழுவின் செயலாளர் பதவி உருவாக்கப்பட்டது. இக் கடமை அழுத்தமாகவும் ஆழமான முக்கியத்துவமிக்கதாகவும் இருந்தது. கட்சி பிராந்தியக் குழுவின் முதற் செயலாளராக அப்போது ஏ. எஸ். பி. ஸாடியோன் செங்கோ இருந்தார். அவசரமாகக் கூட்டப்பட்ட கட்சி அலுவலர்சனின் கூட்டத்தில் அவர் பின்வரும் ஆலோசனையை முன்வைத்தார்.

பாதுகாப்புத் தொழிற் துறைக்கான செயலாளர் பதவிக்கு தொழில் நுட்பக் கல்வியையும், உற்பத்தி அனுபவத்தில் சிறந்த பின்னணியையும் கொண்ட ஒரு ஆற்றல் வாய்ந்த மனிதர், மேலும் முக்கியமாக எமது தொழிலாளர்கள், மேற்பார்வையாளர்கள், இயந்திரவியலாளர்கள் மத்தியில் மதிப்பினைக் கொண்டுள்ள நபர் எமக்கு இப்போது தேவைப்படுகிறார். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், இத்தகைய தகுதிகள் எல்லாவற்றையும் சமமான அளவில் கொண்டுள்ள ஒரு நபர் எமக்குத் தேவையாக உள்ளார். எமக்கு மத்தியில் அத்தகைய ஒருவர் மாத்திரமே உள்ளார். அவர் தற்போது பிரசாரத்திற்குப் பொறுப்பாக உள்ள செயலாளர் தோழர் பிரெஷ்னேவ் ஆவார். எனவே, புதிய பதவிக்கு அவரை நியமிக்க வேண்டுமென நான் முன்மொழிகின்றேன்."

இந்தப் பிரேரணை ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது.

1941ஆம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம் 22ம் திகதி அதி காலையில் ஹிட்லர் ஜெர்மனிபானது சோவியத் யூனியனைக் காட்டுமிராண்டித் தனமாகத் தாக்கிய வேளையிலிருந்து, நீப்ரோ பெட்ரோவ்ஸ்க் பிராந்தியத்தில் உள்ள ஆலைகளையும், தொழிற்சாலைகளையும் பேணிப் பாதுகாப்பதும் போர் முனைத் தேவைகளுக்காக ஆக்கூடிய அளவு அவற்றைப் பயன்படுத்துவதும், கட்சியினது பிராந்தியக் குழுவின் பாதுகாப்புத் தொழில்துறை செயலாளரது நிரந்தர அக்கறைக்குட்பட்டதாகியது. எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ், இராணுவத்தில் சேர்ந்தபோது, சோவியத் யூனியன் மீது பாலிஸைத் துருப்புக்கள் ஆக்கிரமிப்பினைத் தொடங்கி ஒரு மாத காலம்கூட ஆகியிருக்கவில்லை. அப்போது தொடங்கியுத்தம் முடியும்வரை போரிட்டார்.

18வது சேனையுடன் இணைந்து கேர்ணல் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் பல இராணுவ நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாகப் பங்கு பற்றினார். யுத்த வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத் தக்க அத்தியாயங்களில் ஒன்றான காகஷஸுக்

காண போரும் இதில் அடங்கும். நொவோராஸ்கில் இறங்கிய வீரஞ் செறிந்த படையில் அவரும் ஒருவராக இருந்தார். திடீர் தாக்குதல் ஒன்றின் மூலம் சோவியத் துருப்புக்கள், கருங்கடற் பிரதேசத்தில் ஒரு சிறிய பாலத்தின் முனையை நாஜிகளிடமிருந்து கைப்பற்றின—இது வரலாற்றில் ஒரு சிறிய தீவு என்ற நாமத்தைப் பெற்றது. எதிரிகளின் தாக்குதல்களுக்கு எதிராக 225 நாட்கள் கடுமையாகப் போராடியது.

சோவியத் யூனியன் மார்ஷலான ஐ எஸ். மொஸ் கெலன் கோவின் நாட் குறிப்பில் உள்ள சில வரிகள் இவை, 1943 டிசம்பரிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது: “எமது பகுதியில் ஒரு பிரிவினையை காக்கஷ்ஸிலிருந்து வந்து இறங்கிய 18 வது சேனைக்கும் மீண்டும் கொடுக்க நேர்ந்த போது பிரெஷ்னேவை முதன் முதலில் சந்தித்ததை நான் நினைவுபடுத்திப் பார்க்கிறேன். அவருடை சாதாரண வழிகளையும் உறுதியையும், கணிப்பீட்டையும் செயல்களையும் நான் பெரிதும் விரும்பினேன். ஒரே வார்த்தையில் சொல்வதானால், கட்சியின் மிகத் திறமையான அமைப்பாளரை, அரசியல் சித்தாந்த, கல்விப் பணிக்கான நெறியாளரை, இராணுவ விஷயங்களிலும் விரிவான ஆற்றல்மிக்க ஒருவரை பிரெஷ்னேவில் நாம் கண்டோம். நல்ல தோழர் என்பதையும். உரையாடலுக்கு உகந்த அறிவாளர் என்பதையும் அவர் நிரூபித்தார்”

வீரப் போராளி

சொந்த மண்ணிலிருந்து ஆக்கிரமிப்பாளர்களை விரட்டியடித்த பின்னர். பாஸிஸ்ட் நுகத்தடியிலிருந்து பல ஐரோப்பிய நாடுகளின் மக்களை விடுதலை செய்ய சோவியத் இராணுவம் சென்ற போலந்து, ஹங்கேரி, செக்கோஸ்லேவேக்கியா ஆகிய நாடுகளின் விடுதலைக்காகப் போரிட்ட இராணுவ வீரர்களிடையே 4வது உக்ரேனிய முனையின் அரசியல் திணைக்களத் தலைவர் மேஜர்—ஜெனரல் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவும் இருந்தார். மாஸ்கோ செஞ்சதுக்கத்தில் 1945ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மாபெரும் வெற்றி அணிவகுப்பில் சோவியத் படை வீரர்களிலேயே மிகவும் கௌரவத்திற்குரியவர்களின் வரிசையில் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் இருந்தார். ஒருமுறை அவர் சொன்னார்: “யுத்தத் தழும்புகள், மறைந்து போனவர்களுக்கும் பிறக்க விடுக்கின்றவர்களுக்குமான வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களின் கடமையினை மறக்காமல் இருக்கச் செய்கிறது...”

புனர்ஜன்ம காலத்தில்

யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் சோவியத் மக்கள், நாஜி ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் விளைவிக்கப்பட்ட அழிவையும் சேதத்தையும் அகற்றுவதற்குத் தமது எல்லா சக்தியையும் ஆற்றலையும் நெறிப்படுத்தினர். 1,700க்கும் அதி

கமான நகரங்களும் பட்டினங்களும், 70,000 கிராமங்களும் ஆயிரக்கணக்கான ஆலைகளும், தொழிற்சாலைகளும் அழிந்து பட்டிருந்தன. உக்ரேனில் ஸாபோரோஸ்யே பிராந்தியத்திலும் பின்னர் நீப்ரோபெட்ரோல்ஸ்க் பிராந்தியத்திலும் கட்சிஸ்தாபனங்களுக்கு தலைமை தாங்கிய எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் அவற்றின் பொருளாதார புனர்வாழ்வுக்காக தனது பலத்தை ஆற்றலையும் பெருமளவில் அர்ப்பணித்துப் பணியாற்றினார். அவரற்றிய அளப்பரிய பணியினை பின்வரும் உதாரணங்களின் மூலம் காணலாம்: “ஸ்போரோஸ்டா”வில் உள்ள மிகப்பெரிய இரும்பு மற்றும் உருக்கு ஆலைகளின் எல்லா உலைகளையும், திறந்த வெடிப்பு உலைகளையும் நாஜிகள் முற்றாக அழித்தொழித்திருந்தனர்; யுத்தம் முடிந்த இரண்டாண்டு காலத்திற்குள் நாட்டிற்குத் தேவையான உருக்கினை அவை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்தன. அதே குறுகிய கால எல்லைக்குள் நாட்டிலேயே மிகப் பெரியதான (அக்கால கட்டத்தில்) நீர்-மின் நிலையங்களை—லெனினின் நாமமிடப்பட்ட நீப்ரோக்ஸ் என்ற திட்டத்தினை—தொழிலாளர்கள் புனரமைத்தனர். யுத்த முற்கால ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின்போது நாடு முழுவதிலும் எழுந்த பேரார்வத்தோடு இது நிர்மாணிக்கப்பட்டது. அக்காலமானது எல். ஐ. பிரெஷ்னேவை கட்சியின் அமைப்பாளராக, கட்சித் தலைவராக, ராஜ்யத் தலைவராக, முழுமையான மிக்கவராக வெளிக் கொணர்ந்தது.

மத்திய குழுவில்

சோவியத் யூனியனின் 15 குடியரசுகளில் ஒன்றான மோல் தேவிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவராக 1950-52ல் பிரெஷ்னேவ் இருந்தார்; அவ்வேளையில், அக் குடியரசில் தொழில்துறை, பண்ணை, கலாசாரம் ஆகியனவற்றை பெரிய அளவில் வளர்ப்பதற்கு அரிய பணியாற்றினார். 1952ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 19வது காங்கிரஸில் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக்கு அவர் தெரிவு செய்யப்பட்டார். காங்கிரஸைத் தொடர்ந்து, தலைமைப் பீடத்தின் மாற்று உறுப்பினர்களும் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிச் செயலாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

சோவியத் விவசாயத்தினை வளர்ப்பதற்காக, நாட்டின் கிழக்கிலுள்ள கன்னி நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வதை ஆரம்பிக்க சோ. க. க. மத்தியக் கமிட்டி 1954ல் எடுத்த தீர்மானித்ததைத் தொடர்ந்து கஸாக்ஸ்தானுக்கு கட்சிப் பதவி அளித்து எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். சோ. க. க. மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் குழு உறுப்பினரும், கஸாக்ஸ்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மத்தியக் கமிட்டியின் முதற் செயலாளருமான டி. ஏ. குளுயேவ் 20 ஆண்டுகளின் பின்னர் பின்வருமாறு சொன்னார்: “கன்னி

நில அபிவிருத்திக்கான மறக்கமுடியாத ஆண்டுகளில் கஸாகஸ்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டித் தலைவராக எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் இருந்தார். கன்னி நிலத்தையும், தரிசு நிலத்தையும் அபிவிருத்தி செய்வதில் அவர் எவ்வளவு கடினமாக உழைப்பையும் சக்தியையும் செலுத்தினார் என்பதை நாம் அறிவோம்...இக் கன்னி நிலங்கள் தடம்பதித்துச் சென்ற யுகத்தின் உருவாக்கின என்றால் அது பிழையானதல்ல வெணினிய தேசிய இனக் கொள்கையின் மாபெரும் வெற்றிகள் இல்லாமல் ஒன்றும் இருக்க முடியாததைப் போலவே, கன்னி நில அபிவிருத்தி இன்றி சோஷலிஸ சகாப்தத்தை முழுமையாக சித்திரிக்க முடியாது, அப்படி ஒன்று இருக்கவும் முடியாது”.

மனிதனால் முன்னெப்போதுமே பயன்படுத்தப்படாமலிருந்த அந்நிலங்களை வளப்படுத்திய காலத்தை எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் நினைவுபடுத்துகையில் பின்வருமாறு சொன்னார்: “கன்னி நிலத்தில் பணியாற்றிய வீரர்கள் அக்காலத்தை நன்றாக நினைவில் வைத்திருப்பார்: ஸ்டெப் பேயில் இருந்து வீசிய பயங்கரமான காற்று... பனிச் சூறுவளி, உறைபனி, கூடாரங்கள் பனியில் தூக்கி எறியப்பட்டமையிலே சென்ற முதல் உழுகால், புதிய சன சமூக நிலையங்களுக்கான புதிய தெருக்கள், நாள் முழுவதுமே உழைப்பு மிகுந்த தினங்கள், உறக்கமே இல்லாத எண்ணற்ற இரவுகள்...இதை அவர்கள் நன்றாகவே நினைவிற் கொண்டிப்பார். அதற்குப் பிறகு இரண்டு தசாப்தங்கள் கடந்து சென்று விட்டன...ஆனால் கன்னி நிலத்தில் முதலாவது ஹெக்டரை நாம் எப்படி உழுதோம், அதிலிருந்து எமது முதலாவது தொன்மானியத்தை எப்படிப் பெற்றோம் என்பதை மறக்கவே முடியாது. உங்கள் இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் அதில் பதித்த உங்களால் அதை மறந்துவிட முடியாது...”

சோவியத் பிரஜையான யூரிகாரின் சென்ற முதலாவது விண்வெளிப் பயணம் (1961) சோவியத் தொழில் துறை, விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப சாதனைகளுக்கான உன்னத வெள்ளிப்பாடாகும். அக்காலத்தில், சோ. க. க.வின் மத்தியக் குழு செயலாளர் என்ற முறையில், சோவியத் யூனியனின் விண்வெளி ஆராய்ச்சியோடு சம்பந்தப்பட்ட எண்ணற்ற திட்டங்களை ஒழுங்கமைப்பதில் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் நேரடியான கவனத்தினைச் செலுத்தி வந்தார்.

ராஜ்யத் தலைவர்

கட்சியின் இரண்டு மத்தியக் கமிட்டி கூட்டங்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்திற்கான வழிகாட்டியாக திகழ்ந்த கட்சியின் அதியுயர் அமைப்பான, சோ. க. க. மத்தியக் கமிட்டி தலைமைப்பீட உறுப்பினராக 1957ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

(1966ம் ஆண்டில் இந்த அமைப்பு சோ. க. க. மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் குழு என மாற்றியமைக்கப்பட்டது) அதே வேளையில், சோவியத் யூனியனின் அரசாங்க பணிகளில் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் தீவிரமாகப் பங்காற்றினார். சோவியத் ஒன்றியத்தின் சுப்ரீம் சோவியத் பிரதிநிதியாக 25 ஆண்டுகள் இருந்து வந்தார். 1969க்கும் 1964க்குமிடையில், நாட்டின் கூட்டுத் தலைமைப்பீட அமைப்பான சோவியத் ஒன்றியத்தினது சுப்ரீம் சோவியத் தலைமைப்பீடத்தின் தலைவராக இருந்தார். நாட்டின் இந்த உயர் பதவியில் இருந்தபோது உழைக்கும் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துக்களை அபிவிருத்தி செய்வது, சோஷலிஸ ஜனநாயகத்தினை வளர்ப்பது, அதன் சட்ட பூர்வத் தன்மையினை வளர்ப்பது பற்றிய பிரச்சினைகளில் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

ஈட்டப்பட்ட சாதனைகள், தீர்க்கப்பட்ட பிரச்சினைகள், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கம்யூனிஸ நிர்மாணத்தின் மார்க்கத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ள வாய்ப்புக்கள் என்பவை பற்றிய விரிவானதோர் தோற்றப்பட்டினை 1981 பெப்ரவரி-மார்க்சிஸ நடைபெற்ற சோ.க.க. வின் 26வது காங்கிரசுக்கு எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் சமர்ப்பித்த அறிக்கை வழங்குகிறது.

கம்யூனிஸத்தின் பொருளாயத் தொழில் நுட்ப அடித்தளத்தை நிர்மாணிப்பதை நோக்கிய மார்க்கத்தில் நாம் குறிப்பிடத்தக்களவு முன்னேறியுள்ளோம். எமது சமுதாயத்தின் உற்பத்திச் சக்திகள் தராதர ரீதியில் புதிய தோர் மட்டத்தினை எய்தியுள்ளன. விஞ்ஞான, தொழில் நுட்பப்புரட்சி வெகுதூரம் பரந்து முன்னேறிச் சென்று பல உற்பத்தித்துறைகளை மீளப்புதுப்பித்துள்ளது. உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதிலும், தொழிற் தரத்தினை விருத்தி செய்வதிலும் கூரிய திருப்பமொன்று காணப்படுகிறது. உற்பத்திச் சக்திகளைப் பகர்ந்தளிப்பதில் பாரிய மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. புதிய பிரதேசங்களில் பாரிய அளவிலான கைத்தொழில்மயமாக்கல் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நாட்டின் கைத்தொழிற் சக்தியின் மூலாதாரமான கனரகத் தொழில் ஸ்திரமான தோர் நிலையை அடைந்துள்ளது. ரொக்லியற்றிலும், நபறெஷ்னி செல்னி ஆகிய இடங்களிலுமுள்ள மோட்டார் தொழிற் சாலைகள், சயாடு—செசென்ஸ்கயா நிர்மின் நிலையம், ஆர் மேஸியன் அணுச் சக்தி நிலையம், தொம்ஸ்க் இரசாயனத் தொழிற்சாலை போன்ற இராட்சத வேலைத் திட்டங்கள் பூரணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

விவசாய அபிவிருத்தியில் பாரிய பெறுபேறுகள் ஈட்டப்பட்டுள்ளன. தானிய உற்பத்தியிலும், ஏனைய விவசாய உற்பத்திகளிலும் மேலும் ஸ்திரமான நிலை அடைப்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பங்களைப்

பரவலான முறையில் அறிமுகப் படுத்துவதில் விவசாயச் சமூகம் செயல் முனைப்பாக ஈடுபடுவது அதிகரித்து வருகிறது. இச்செயற்பாடு விவசாயிகளின் திறனைப் பெருமளவில் அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. இக்காலப் பகுதியில் சோவியத் விஞ்ஞானம் பிரதான அறிவுத்துறைகளில் தலையாய இடத்தை அடைந்துள்ளது. இச்சாதனைகளில் லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் மிகப் பெரிய பாத்திரத்தினை வகித்திருக்கிறார். கைத்தொழில் விவசாயம், விஞ்ஞான — தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தி என்பவற்றில் அவருக்குள்ள ஆழ்ந்த அறிவும், புலமையும் தேசிய பொருளாதார, விஞ்ஞானப் பிரச்சினைகளை முற்கூட்டியே அறிவதற்கும், உரியகாலத்தில் அவற்றிற்கான சரியான தீர்வுகளைக் காண்பதற்கும் அவருக்குப் பேருதவி புரிந்தன. அவருடைய முன்முயற்சியின் பேரிலேயே மேற்கு சைபீரியாவில் எண்ணெய் வளம் கண்டறியப்பட்டது. அவருடைய பிரேரணையின் பேரிலேயே பாரிய அளவிலான விவசாய கைத்தொழில் ஒருங்கமைப்பு அபிவிருத்தியையும், நவீன கைத்தொழில் மயமாக்கப்பட்ட விவசாய உற்பத்தித் தொழிலகங்களின் ஸ்தாபித்தத்தையும் கட்சி மேற்கொண்டது. சக்திப் பொறியியல், உலோகவியல், போக்கு வாத்து இயந்திர நிர்மாணம், உணவுக் கைத்தொழில் ஆகிய பிரதான கைத்தொழில்களின், இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வகுப்பதில் திட்டமிடல் நிபுணர்கள் முனைப்புடன் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இந்தப் பாரிய, பிரதானமான பணிகூட பிரெஷ்னேவின் முன்னெடுப்பின் பேரிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக்களும், சோவியத் மக்களும் லியோனிட் பிரெஷ்னேவை ஒரு தலை சிறந்த அமைப்பாளராக மட்டுமின்றி மார்ஸிஸ் லெனினிய சித்தாந்தத்தை ஆக்கபூர்வமாக விருத்தி செய்த ஓர் சித்தாந்தவாதியாகவும் அறிந்துள்ளார்கள். சோஷலிஸ, கம்யூனிஸ நிர்மாணத்தின் பாரிய பிரச்சினைகள், நவீன புரட்சிகர வழிமுறைகள், சமாதானத்திற்கும் சர்வதேச பந்தோபஸ்த்திற்குமான போராட்டம் என்பவை பற்றிய பல நூல்களை அவர் எழுதியுள்ளார்.

சோ.க.க. வின் 25வது காங்கிரஸிற்கான அறிக்கையில் லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் தற்போதைய காலகட்டத்திற்கான சோ.க.க. வின் பொருளாதார தந்திரோபாயத்தை உருவாக்கினார். ஏனைய தந்திரோபாயங்களைப் போலவே கட்சியின் பொருளாதார தந்திரோபாயமும் செயற்பாடுகளின் உருவாக்கத்துடன் ஆரம்பித்து அடிப்படைப் புரிந்து கொள்ளலுடன் நீண்டகால இலக்கை நோக்கிச் செல்கிறது. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினையும், கலாச்சாரத்தினையும் உறுதியாக உயர்த்திச் செல்வதே இவற்றுள் மிகப் பிரதானமாக உள்ளது. என அவர் கூறினார்.

இந்த முடிவு விஞ்ஞான பூர்வமான முக்கியத்துவத்தினை மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. கட்சியினதும் ராஜ்யத்தினதும் நடைமுறை அரசியலின் அடித்தளத்தையே உருவாக்கியது. சோவியத் மக்களின் நல்வாழ்க்கையுடனான கலாச்சாரத்தரங்களும் உயர்ச்சியடைந்து கொண்டே வருகின்றன. கடந்த பத்து ஆண்டுகளில், சம்பளங்களும், ஊதியங்களும் 40 சதவீதத்தினால் அதிகரித்துள்ளன. கூட்டுப் பணனை விவசாயிகளின் கொடுப்பனவுகள் மேலும் விரைவாக உயர்ந்து செல்கின்றன வீட்டு நிர்மாணம் மிகப் பரவலான அளவில் முன்னேறிச் செல்கிறது. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் 50 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் தமது புதிய இல்லங்களுக்கும் இடம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளார்கள்.

சோஷலிஸ ஜனநாயகத்தின் அபிவிருத்தியிலும், மக்கள் அரசாங்கத்தின் சோவியத் வழிமுறையிலும் உள்ள புதிய கட்டம் முழுவதும் லியோனிட் பிரெஷ்னேவின் பொருட்பின்னிப் பிணைத்ததாக இருக்கிறது. இவருடைய வழிகாட்டலின் கீழேயே கம்யூனிஸத்தை நோக்கிய சோவியத் சமுதாயத்தின் முன்போதவில் புதியதோர் வரவாற்று முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கும் சோ.சோ.கு.ஓ.வின் புதிய அரசியல் யாப்பு 1977ல் உருவாக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. சோஷலிஸ சமுதாயம் மட்டுமே பிரஜைகளுக்கு வழங்கக்கூடிய உரிமைகள், சுதந்திரங்கள், சமூகநீதி என்பவற்றை இது சட்டபூர்வமாக உறுதி செய்கிறது.

1977ல் சோ. சோ. கு.ஓ. சுப்பிரீம் சோவியத் தலைமைப் பீடத்தின் ஆக்கிராசனர் பதவியை லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் ஏற்றதன் பின்னர் மக்கள் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதித்துவ உறுப்புக்களான சோவியத்துக்களின் செயற்பாடுகள் உயர் மட்டத்தினை அடைந்தன.

கட்சியிலும், தேசத்திலும் மனிதவலுவிற்கான கௌரவத்தையும், நம்பிக்கைக்கான சூழ்நிலையையும் உருவாக்கியபெரும்பொறுப்பு லியோனிட் பிரெஷ்னேவையே சாரும். இந்தச் சூழ்நிலை மக்களின் சிறந்த பண்புகளையும் ஆக்கபூமான தொழிற் திறனையும் வெளிக்கொணர்வதற்கான சாதனமாகத் திகழ்கிறது.

இந்த நிலைபாட்டிலிருந்தே சோ.க.க. தனது மனிதவலுக்கொள்கையை உருவாக்க ஆரம்பிக்கிறது.

கட்சியினதும், ராஜ்யத்தினதும் அதியுயர் தலைவர் ஆயிரக்கணக்கான இழைகளினால் மக்களுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளார். அவர் நாடு முழுவதும் பிரயாணஞ் செய்கிறார். தொழிற்சாலைகளுக்கு விஜயஞ் செய்கிறார். கூட்டுப் பணனை விவசாயிகளையும், விஞ்ஞானிகளையும், கட்சிப்பணிபாளர்களையும், பல்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களை

யும் சந்திக்கிறார். சிறப்பாக நினைவு கூரத்தக்க அவருடைய விஜயங்களில் சைபீரியா, தூர கிழக்கு லெனிங்கிராட்டிலுள்ள கிரெவ் தொழிற்சாலை, மாஸ்கோ மோட்டார்த் தொழிற்சாலை, கீவ், திபிலிஸி ஆகியவற்றிற்கு மேற்கொண்ட விஜயங்களும் அடங்கும், சோ. க. க. மத்திய கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளரும், சோ.சோ.கு.ஓ. கப்ரீம் சோவியத் தலைமைப்பீட அக்கிரா என்ற மான லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் நாட்டின் உழைக்கும் மக்களுடன் அடிக்கடி பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்துவார். சோவியத் செய்திப் பத்திரிகைகளில் அனேகமாக நாள்தோறும் வெளியாகும் உற்பத்திக் குழுக்களுக்கான லியோனிட் பிரெஷ்னேவின் கடிதங்கள் நிகரற்ற சாதனைகள் ஈட்டப்படுவதற்கு உதவியாக இருக்கின்றன, முடிவற்ற நீருற்றைப் போல லியோனிட் பிரெஷ்னேவிற்கு கடிதங்கள் வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கும். அவருடைய கிரெம்லின் விவாசம் நாட்டில் மிகப் பிரபலமானதாக உள்ளது. இக்கடிதங்கள் ஒவ்வொன்றும் கவனமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டுத் தவையான போது உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. லியோனிட் பிரெஷ்னேவ், “கட்சியின் மத்திய கமிட்டிக்கு வரும் கடிதங்களை மட்டுமின்றி எமது நாட்டிலுள்ள கம்யூனிஸ்டுக்கள், கட்சி உறுப்பினரல்லாத உழைக்கும் மக்கள் ஆகியோரிடமிருந்து வரும் கடிதங்களையும் ஒழுங்கான முறையில் பரிசீலிப்பது எனது பழக்க வழக்கமாக உள்ளது” என்று கூறுவார்.

புவியில் சமாதானம் நிலவுவதற்காக

லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் பெரும்பாலான தனது நேரத்தையும், சக்தியையும் சர்வதேச உறவுகளுக்காகச் செலவிடுகிறார். இவருடைய தலைமையின் கீழ் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனது வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் கோட்பாடுகளையும், தந்ரோபாயங்களையும் உருவாக்கிக் கொள்கிறது. லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் மிகப் பிரதான மான உலக மகா நாடுகள் பலவற்றில் சோவியத் கட்சியினதும் அரசாங்கத் தூதுக் குழுக்களினதும் தலைவராகப் பங்குபற்றி பல நாடுகளுக்கு விஜயம் செய்துள்ளார். “ஐரோப்பாவில் பந்தோபஸ்த்தும் ஒத்துழைப்பும்” என்பது பற்றிக் கூட்டப்பட்ட மகாநாட்டினால் நிறைவேற்றப்பட்ட இறுதி ஆவணத்தில் அவர் கைச்சாத்திட்டுள்ளார், சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 24வது 25வது காங்கிரஸ் களில் அவர் சோவியத் சமாதானத் திட்டத்தைப் பிரகடனஞ்செய்துள்ளார்.

உலகிலுள்ள, பக்கச் சார்பற்ற மக்களின் பெரும்பகுதியினர் உறுதிவாய்ந்த, கிரமிக்க சாமாதான வீரனாக லியோனிட் பிரெஷ்னேவக் கருதுகிறார்கள். கிரெம்லினில் உருவாக்கப்படும் சமாதான முன்னெடுப்புக்கள் மனித குலம்

முழுவதிலும் விருப்புக்களையும், நம்பிக்கைகளையும் திருப்தி செய்யக் கூடியனவாக உள்ளன. அவற்றின் பிரதான இலக்கு சமாதானத்தைப் பேணிவதும் யுத்தத்தைத் தவிர்ப்பதுமேயாகும். “எமது நாடு இராணுவ மேலாதிக்கத்தை விருப்பியதேயில்லை. ஆயுதப் போட்டியினை நிற்த்துவதற்கும், அனைத்து நாடுகளுடனும் நல் அயலுறவுகளையும் ஒத்துழைப்பையும் பேணுவதற்கே அது முயன்று வருகிறது”.

கம்யூனிஸ நிர்மாணம், சமாதானத்தைப் பேணுதல் என்பவற்றைவிட முக்கியமான வேறெந்தப் பணியும் எமது கட்சிக்கும், அதனுடைய அரசியற் குழுவிற்கும், மத்திய கமிட்டிக்கும் கிடையாதென்பதை சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 26வது காங்கிரஸ் மீண்டுமொரு முறை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. இக்காங்கிரஸில் உரையாற்றும்போது லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் சர்வதேச இணக்கவெளிமையினைப் பேணுவதையும், அதனை மேலும் உயர்த்திச் செல்வதையும், ஆயுதப் போட்டியினை இல்லாதொழிப்பனையும் இலக்குகளாகக் கொண்ட பல பிரேரணைகள் முன்வைத்தார்.

இப்பிரேரணைகள் இப்போது சோவியத் வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் முதுகெலும்பாக இருக்கின்றன, இவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை சோவியத் ஒன்றியம் உறுதியாக மேற்கொண்டு வருகிறது. கீவ், திபிலிஸி, மற்றும் ஏனைய இடங்களில் லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் நிகழ்த்திய உரைகளில் பேச்சு வார்த்தைகளுக்காக எமது கதவுகள் எப்போதும் திறந்தோயிருக்கின்றன என்று மேற்கத்திய பங்காளர்களுக்கு மீண்டும் உறுதியளித்துள்ளார். நாங்கள் எந்த முன் நிபந்தனைகளையும், எந்தக் கோரிக்கைகளையும் முன்வைக்கவில்லை, சமாதான மார்க்கத்திற்குப் பணிசெய்யும் எச்செயற்பாட்டையும் நாம் ஆதரிக்கிறோம்.

நான்கு ஆண்டுகள் நடைபெற்று சோ.சோ. கு.ஓ.வின் 20 மில்லியன் உயிர்களைப் பலி கொண்ட இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில் முன்னணியில் நின்று போராடிய லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் யுத்தத்தின் சகல கொடூரங்களையும் அறிந்திருந்தமையால் அதனை வெறுக்கிறார். சமாதானத்தைவிட மேலும் சிறப்பானது எதுவுமேயில்லையென்று இ.தயபூர்வமாக கூறுகிறார்.

தனது நினைக் குறிப்புகளின் முதலாவது பகுதியாகிய சிறு நிலம் என்ற நூலில் அவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்: “மனிதகுல வரலாற்றில் நாம் ஈட்டிய வெற்றி மாபெரும் மைல்கல்லாகும். எமது சோஷலிஸத் தாயகத்தின் பெருமையினை, கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தங்களின் வலிமையினை அது காட்டுகிறது. சுயநலமின்மை, வீர சாகஸம் என்பவற்றிற்கு அற்புதமான உதாரணங்களை அது உருவாக்கியுள்ளது—இவையெல்லாமே உண்மைதான், ஆனால் அங்கு

சமாதானம் நிலவட்டும். ஏனெனில் சோவியத் மக்களுக்கும். உலககெங்கணுமுள்ள நேர்மையான மக்கள் யாவரும் கும் மிக அவசியமாக அது தேவைப்படுகிறது... எந்தவோர் யுத்தமும் எப்பொழுதுமே வேண்டாம்.”

லியோனிட் பிரெஷ்னேவின், சமாதானத்திற்கான தளர்வுறுத முயற்சிகள் தக்க முறையில் பாராட்டப்பட்டுள்ளன. “நாடுகளிடையே சமாதானத்தை வளர்ப்பதற்கான” சர்வதேசிய லெனின் பரிசு 1973ல் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. 1975ல் இவர், சமாதானப் போராளிகளின் அதியுயர் விருதான “எஸ்.ஐ. லியோ—நியூரி சபாதான தங்கப் பதக்கத்தினை” பெற்றார். லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்: “சோவியத் ஒன்றியத்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை எமது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கூட்டுச் சிந்தனை முயற்சியின் பெறுபேறாகும் எனவே எனக்களிக்கப்பட்ட விருதினை கட்சி முழுமைக்கும் அசனுடைய பணிச்சகாக வழங்கப்பட்ட கௌரவமாக, அது அனுடைய மத்திய கமிட்டியினால் பின்பற்றப்படும் சரியான கொள்கைக்குக் கிடைத்த சர்வதேச அங்கீகாரமாக நான் கருதுகிறேன். கட்சியின் உறுப்பினர் என்று முறையில், கட்சியால் வளர்க்கப்பட்டு, புடமிடப்பட்டவன் என்ற முறையில் உழைக்கும் மக்கள் அனைவரும் எய்தவிழைகின்ற இலட்சியங்களுக்கான, நாடுகளிடையே நீடித்த சமாதானத்தையும், நிலையான பந்தோபஸ்தையும் கொணருகின்ற மாபெரும் இலட்சியங்களுக்கான போராட்டத்தில் பங்கேற்கமுடிந்ததையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.”

1976ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் இராணுவத்தின் அதியுயர்ந்த பதவியான சோவியத் ஒன்றியத்தின் மார்ஷல் தரத்திற்கு அவர் உயர்த்தப்பட்டார். பாஸிஸத்தைத் தோற்கடிப்பதிலும், சோவியத் ஆயுதப்படைகளின் வலிமையை உயர்த்துவதிலும், உலக சமாதானத்தையும், பந்தோபஸ்தையும் பலப்படுத்துவதிலும் அவர் ஆற்றிய உன்னதமான சேவைக்கான அங்கீகாரம் இதுவாகும்.

யுத்த காலத்தின் போதும், சமாதான காலத்தின் போதும் அவரது உன்னத சேவைகளுக்காக தாயகத்தின் அதியுயர் விருதுகள் அவருக்கு வழங்கப்பட்டன. சோவியத் ஒன்றிய வீரர், சோஷலிஸ உழைப்பு வீரர் விருதுகளையும், ஐந்து முறை லெனின் விருதின்ையும் பெற்றார். இவை தவிர எண்ணற்ற வேறு விருதுகளையும், பதக்கங்களையும் அவர் பெற்றுள்ளார். அவரின் சொந்த ஊரான டினிப்பெருஷெர்ஷின்ஸ்க்கில் அவருடைய மார்பளவு சிலையொன்றும் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. சோவியத் அரசின் அதி உயர் கௌரவத்தினை இருமுறை பெற்ற ஒரு வீரரைக் கௌரவிக்கும் முறையில் இது அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

லியோனிட் பிரெஷ்னேவ் செக்கோஸ்லா வாக்கிய சோஷலிஸக் குடியரசின் வீரருமாவார். இவ்விருதை இவர் இருதடைவை பெற்றுள்ளார். ஜேர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசு, மொல்டோவிய மக்கள் குடியரசு, போலந்து மக்கள் குடியரசு ஆகிய நாடுகளினதும் அதியுயர் அரசாங்க விருதுகள் இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1979ல் லியோனிட் பிரெஷ்னேவிற்கு இலக்கியம், கலைகள் என்பவற்றிற்கான லெனின் விருது வழங்கப்பட்டது. ஆக்கபூர்வமான படைப்புகளுக்கான இந்த உயர் விருது சிறு நல்லம், புனர்ஜன்மம், கன்னிநிலங்கள் ஆகிய அவருடைய அற்புதமான நூல்களுக்காக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு தொழிலாளியாக, ஒரு கட்சி அமைப்பாளராக மாபெரும் தேசபக்த-யுத்தப் போராட்டங்களில் ஓர் அரசியல் போதனாகிரியராக, ஒரு கட்சித் தலைவராக ஓர் ராஜ்யத்துவவாதியாக—லியோனிட் பிரெஷ்னேவின் வாழ்வும் பணியும் அர்ப்பணித்த பணிக்கு நல்லதோர் உதாரணமாக உள்ளன.

வேண்டாம்! நியூட்ரன் குண்டு

ஷாயின் மிபு செல்வாக்கு மிக்க பௌத்த மதகுருவும், சமாதானத்திற்கான ஆசிய பௌத்த காங்கிரஸின் உபதலைவருமாவார். நொவஸ்தி நிருபருக்களித்த பேட்டி யொன்றில் அவர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“ஐக்கிய ஆமெரிக்க நிர்வாக பீடம் 1977ல் நியூட்ரன் குண்டின் உற்பத்தியை ஆரம்பிப்பதற்கான தனது விருப்பினை முதலில் தெரிவித்தபோது ஜப்பான், சோ. சோ. கு. ஒ., மொங்கோலியா ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த பௌத்தமதகுருமார்கள் இந்த ஆயுத உற்பத்தியைக் கண்டித்து கூட்டமாக அறிக்கையொன்றை விடுத்தார்கள். இப்போராட்டம்சகல மதகுருமார்களினதும் கடமையாகும்.

1981 ஆகஸ்ட் 6ந் திகதி, அதாவது மனுக்குல வரலாற்றில் முதலாவது அணுகுண்டுவெடித்த நினைவுதினத்தன்று (முதலாவது அணுகுண்டு 1945, ஆகஸ்ட் 6ந் திகதி போடப்பட்டது) நியூட்ரன் குண்டின் உற்பத்தியை ஆரம்பிப்பதற்கான தீர்மானத்தை ஐக்கிய அமெரிக்கா நிறைவேற்றியது. இவ்வாறு செய்ததன் மூலம் ஐக்கிய அமெரிக்க நிர்வாக பீடம் அனைத்து மக்களுக்கும் சவால்விடுத்துள்ளது. ஆசியாவிலுள்ள பௌத்தர்கள் நியூட்ரன் குண்டிற்கு எதிராக ஐக்கிய முன்னணியொன்றை உருவாக்கியுள்ளார்கள். சகல ஜீவராசிகளுக்கும் பயமுறுத்தல் விடுக்கக் கூடிய சர்வநாச ஆயுதமாக அவர்கள் இதனைக் கருதுகிறார்கள்.

கடந்த 1981 ஏப்பிரல் மாதத்தில் நியூக்கிலியர் ஆயுதங்களை அழிப்பதற்காக மதத்தலைவர்களின் உலக மகாநாடொன்று ரோக்கியோவில் நடைபெற்றது. பௌத்தர்கள், சிறீஸ்தவர்கள், இந்துக்கள் ஆகியோரின் உயர்மட்ட மகாநாடாக இது அமைந்திருந்தது 57 நாடுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 180 பேராளர்கள் இதில் கலந்து கொண்டார்கள். மதவேறுபாடுகள் யாவற்றையும் மறந்து நியூக்கிலியர் ஆயுதங்களை அழிப்பதன் பேரிலும், ஆயுதப் பரிகரணத்தை அடைவதன் பேரிலும் நாங்கள் ஒன்றாக ஐக்கியப்படுவோம்.”

வி. ஐ. லெனின்

உழைக்கும் மக்களின் ஒற்றுமை

தொழிலாளர்களினதும் விவசாயிகளினதும் பல்தேசிய இன ராஜ்யமான சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசுகளின் ஒன்றியம் 1922 டிசம்பரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. வரலாற்றில் முதல்தடவையாக பெரிய-சிறிய தேசங்கள் இஷ்டபூர்வமாக ஒருராஜ்யத்தை அமைத்து சோஷலிஸத்தை நிர்மாணிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

உள்நாட்டு யுத்தம் நடந்துகொண்டும் யுக்ரேனின் ஒரு பகுதி எதிர்ப்புரட்சிக்காரர்களினது ஆதிக்கத்தின் கீழும் இருந்த காலத்தில் 1919 டிசம்பரில் இந்த ராஜ்யத்தின் ஸ்தாபகரான வி. ஐ. லெனின் யுக்ரேன் தொழிலாளர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தை இங்கு பிரசுரிக்கிறோம். பல்வேறு தேசங்களையும் தேசிய இனங்களையு சேர்ந்த தொழிலாளர்களது ஐக்கியத்தின் அத்தியாவிரித்ததை அவர் இதில் திடவுறுதியோடு வலியுறுத்தினார்.

101 ருஷ்யாவில் தனியார் நிலப்பண்ணை அமைப்பு பூரணமாக ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. யுக்ரேனிலும் இதைச் செய்யவேண்டும் யுக்ரேனிய தொழிலாளர்-விவசாயிகளின் சோவியத் ஆட்சி நிலப்பண்ணை முறையை பூரணமாக ஒழித்துக்கட்டுவதுடன், நிலப்பிரபுக்களின் எல்லாவித ஒடுக்கு முறை எளிலிருந்தும், நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்தும் விவசாயிகளுக்குப் பூரண விமோசனத்தை ஈட்டிக்கொடுக்க வேண்டும்.

இந்தப் பணியும், மா-ருஷ்ய, யுக்ரேன் உழைக்கும் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் ஏனைய பல பணிகளும் போக யுக்ரேனின் சோவியத் ஆட்சி தனது பிரத்தியேகப் பணிகளையும் கொண்டுள்ளது. இன்றைய வேளையில் இந்த விசேஷப் புண்களின் ஒன்று பெரும் கவனத்திற்குரியதாகும். தேசிய பிரச்சனையே இது: வேறு வார்த்தையில் யுக்ரேன் சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசு ரஷ்ய சோஷலிஸ்ட் சமஷ்டி சோவியத் குடியரசில் (சமஷ்டியாக) இணைந்து கொள்வதா அல்லது யுக்ரேன் ரஷ்யாவுடன் ஐக்கியமாகி ஒரே சோவியத் குடியரசாவதா என்பதே இப்பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனையை எல்லா போஷ்விக்குகளும், அரசியல் பிரக்ஞையுள்ள அனைத்து தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

உழைக்கும் மக்களின் நலன்களைப் பேணுவது, மூல தனத்தின் நுகத்தடியிலிருந்து உழைப்பின் பரிபூரண விமோசனத்தை ஈட்டுவது என்ற நிலையிலிருந்து இப்பிரச்சனையை எவ்வாறு தீர்த்துக்கொள்ளலாம்?

முதலில், உழைப்பாளர் நலன் பல்வேறு நாடுகளையும் தேசங்களையும் சேர்ந்த உழைக்கும் மக்களின் பரிபூரண நம்பிக்கையையும் நெருங்கிய ஐக்கியத்தையும் கோரி நிற்கிறது. நிலப்பிரபுக்களினதும், முதலாளிகளினதும், பூர்ஷ்வாக்களினதும் ஆகரவாளர்கள் தொழிலாளர்களை பலவீனப்படுத்துவதற்காகவும் மூலதனத்தின் ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்துவதற்காகவும் தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையைச் சீர்குலைக்கவும், தேசிய சச்சரவுகளையும் குரோதத்தையும் தூண்டவும் எத்தனிக்கிறார்கள்.

மூலதனம் ஒரு சர்வதேச சக்தி. இதை ஒழித்துக் கட்ட சர்வதேச தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமை, சர்வதேச தொழிலாளர்களின் சகோதரத்துவம் அவசியமாகும்.

தேசிய சச்சரவுகளையும், தேசிய குரோதத்தையும், தேசிய தனிமைப்பாட்டையும் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்: நாங்கள் சர்வதேசியவாதிகள். அனைத்து தேசங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களினதும் விவசாயிகளினதும் நெருங்கிய ஐக்கியத்திற்காகவும். பரிபூரண இணைப்பிற்காகவும் நாங்கள் நிற்கிறோம்.

இரண்டாவதாக, முதலாளித்துவம் தேசங்களை சிறு எண்ணிக்கையிலான ஒடுக்கும், பெரிய—வல்லரசு (ஏகாதிபத்திய), சுயாதிபத்திய, சலுகைபெற்ற தேசங்களாகவும் பெரிய எண்ணிக்கையிலான ஒடுக்கப்பட்ட, சார்பு, அரைச் சார்பு, சுயாதிபத்தியமற்ற தேசங்களாகவும் பிரித்துள்ளது என்பதை உழைக்கும் மக்கள் மறந்துவிடப்படாது. மூர்த்த தண்யமாக்கப்பட்ட குரோதத்தின், வெறுப்பின் மூலம் மிக மிகக் கொல்காரத்தனமான, மிகமிகப் பிற்போக்குான

யுத்தம் (1914—18) இந்தப் பிரிவினையை மேலும் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. ஆதிக்கம் செலுத்தும், ஒடுக்கும் தேசங்கள் பாலான சுயாதிபத்தியமற்ற, சார்பு நாடுகளின் குரோதமும் அவநம்பிக்கையும் பல நூற்றாண்டுகளாக குவிந்துவந்துள்ளன. நாங்கள் தேசங்களின் இஷ்டபூர்வமான ஒன்றியத்தை—ஒரு தேசம் இன்றொரு தேசத்தின் மீது எவ்வித பலவந்தமும் பயன்படுத்தாக ஒன்றியத்தை, பரிபூரண விசுவாசத்தையும் சகோதர ஒருமைப்பாட்டையும் முற்றுமுழுதாக இஷ்டபூர்வமான விருப்பத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒன்றியத்தையே நாம் விரும்புகிறோம் இத்தகைய ஒன்றியத்தை ஒரே எடுப்பில் சாதித்துவிட முடியாது; விஷயங்களைக் கெடுத்துவிடாதிருக்கவும், அவநம்பிக்கை ஏற்படாதிருக்கவும், பலநூற்றாண்டுகால நிலப்பிரபுத்துவ—முதலாளித்துவ ஒடுக்குமுறையிலிருந்தும், பன்னூற்றாண்டுகால தனியுடைமையிலிருந்தும் அது உருவாக்கிய பிரிவினை, மறுபிரிவினையால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட குரோதம் மங்கிமறையவும் வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் நாம் மிகப் பெரும் பொறுமையுடனும் விழிப்புணர்வுடனும் செயற்பட வேண்டும்.

ஆகவே நாம் தேசங்களின் ஐக்கியத்திற்காக பொறுமையோடு பாடுபடவேண்டும், அவர்களைப் பிரிக்கும் அனைத்தையும் ஈவிரக்கமின்றி நசுக்கவேண்டும். இதைச் செய்யும் போது நாம் மிகவும் அவதானமாகவும் பொறுமையுடனும் இருக்கவேண்டும். தேசிய அவநம்பிக்கைகளின் எச்ச சொச்சங்கள்பால் விட்டுக் கொடுப்புக்களைச் செய்யவேண்டும். மூலதனத்தின் நுகத்தடியிலிருந்து விமோசனத்தை ஈட்டுவதற்கான தொழிலாளர்களினது போராட்டத்தின் அடிப்படை நலன்களைப் பாதிக்கும் அனைத்தையும் பொறுத்து நாம் விடாப்பிடியாகவும் விட்டுக்கொடுப்புச் செய்யாமலும் இருக்க வேண்டும்.

...போலிஷ், லத்விய, லிதுனிய, எஸ்தோனிய, லிபினிஷ் ராஜ்யங்களின் சுதந்திரத்தை அங்கீகரிப்பதன் மூலம் நாங்கள் மிகவும் பிசுந்தங்கிய, முதலாளிகளால் கூடுதலாக ஏமாற்றப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட சிறிய அண்டையயல் ராஜ்யங்களினது உழைக்கும் மக்களின் நம்பிக்கைப் படிப்படியாக ஆனால் உறுதியாக வென்றெடுத்து வருகிறோம். இவர்களது "தேசிய முதலாளிகளின்" செல்வாக்கிலிருந்து இவர்களை விடுவிக்கவும், முழு நம்பிக்கையுடன் சோவியத் குடியரசை நோக்கி இவர்களை அழைத்துச் செல்லவுமான பாதை இதுவே.

இந்த நீண்ட, கடினமானபான போராட்டத்தில் மாருஷ்ய தொழிலாளர்களும் யுக்ரேன் தொழிலாளர்களுமான நாங்கள் மிக நெருங்கிய இணைப்பைப் பேண வேண்டும்; ஏனெனில் தனியாக எம்முன்னுள்ள கடமைகளை எம்மால் நிறைவு செய்யவே முடியாது. யுக்ரேனியானினதும் ருஷ்ய வினதும் எல்லைகள் எதுவாக இருந்தாலும், இவற்றிற்கு

கிடையிலான பரஸ்பர ராஜ்ய உறவுகளின் வடிவம் எவ்வாறு தாக்க இருந்தாலும், இது முக்கியமானதல்ல; இதில் விட்டுக் கொடுப்புகளைச் செய்யலாம், செய்யவும் வேண்டும். இதில் ஒரு அல்லது பிற்தொரு, இல்லையேல் மூன்றாவது முறை மேற்கொள்ளப்படலாம்—இதற்காக தொழிலாளர்களினதும் விவசாயிகளினதும் இலட்சியம், முதலாளித்துவத்தின் மீது வெற்றியீட்டுவது அழிந்துபடாது.

.....ஆனால் நாம் மிக நெருக்கமான ஐக்கியத்தை, எமது நாடுகளினதும் அனைத்து நாடுகளினதும் முதலாளிகளுக்கும் எதிரான ஐக்கியத்தைப் பேண நாம் தவறினால் தொழிலாளர் இட்சியம் நிச்சயமாகவே பல ஆண்டுகளுக்கு அழிந்துபடும். ஏனெனில் சோவியத் யூக்ரேனையும் சோவியத் ருஷ்யாவையும் முதலாளிகளால் நசுக்கவும் நெரிக்கவும் முடியுமாக இருக்கும்.

எல்லா நாடுகளையும் சேர்ந்த பூர்ஷ்வாக்களும் எல்லா ருக்குட்பட்ட பூர்ஷ்வாக் கட்சிகளும்—தொழிலாளர்களை எதிர்த்து பூர்ஷ்வாக்களுடன் ஒன்று படுவதற்கும் 'சமரஸம்' செய்துகொள்ளும், கட்சிகளும் பல்வேறு தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களின் ஐக்கியத்தைச் சீர்குலைக்கவும், அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தவும், தொழிலாளர்களின் சர்வதேசிய ஐக்கியத்தையும், சர்வதேசிய சகோதரத்துவத்தையும் சிதைக்கவுமே எல்லாவற்றிற்கு மேலாக முயல்கிறார்கள் என்கெல்லாம் இதில் பூர்ஷ்வாக்கள் வெற்றி பெறுகிறார்களோ தொழிலாளர்கள் தோல்வி யுறுகிறார்கள். எனவேதான் பூர்ஷ்வாக்களினது தேசுவாத சூழ்ச்சிகளை முறியடிக்கவும், எல்லா வித தேசிய தப்பிப்பிரயங்களையும் அகற்றவும், சோவியத் ஆட்சிக்கும், நிலப்பிரபுக்களினதும் முதலாளிகளினதும் ஆட்சியை தூக்கியெறிவதற்குமான போராட்டத்தில் தொழிலாளர்களினதும் விவசாயிகளினதும் உண்மையான ஒற்றுமையினை உலகத்து உழைக்கும் மக்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக ஆக்கவும் ருஷ்யாவினதும் யூக்ரேனினதும் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் பொறுமையுடனும், விடாப்பிடியான திடவுறுதியுடனும், இடையறாது முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

எங்களின் றசின்

விஞ்ஞான வேட்பாளர் (தத்துவவியல்)

கட்சியும் தொழிற் சங்கங்களும் ஒத்துழைப்புக்கான லெனினிய கோட்பாடுகள்

தொழிற் சங்கங்களில் அரசியல் கட்சிகள் செல்வாக்கு வகிப்பது நவீன உலகில் ஒன்றும் அசாதாரண நிகழ்வல்ல. இது அனைத்து நாடுகளிலும் நிலவும் யதார்த்தமாகும். ஆகவே சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் தொழிற்சங்கங்களுக்குமிடையிலான உறவும் ஒன்றும் வியப்புக்குரியதல்ல. ஆனால் இதற்கும்ப்பால் ஒன்றுள்ளது. இந்த உறவுகளின் உறுதிப்பாடும், விரிவான சிந்தாந்த செல்வாக்கும், இந்த வெகுஜன ஸ்தாபனத்தில் சோ. க. க. பெற்றுள்ள பெரும் மதிப்புமே இது. இந்த உறவை விரிவாக விளங்கிக் கொள்ள இதன் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக பார்ப்போம்.

தொழிற்சங்க நடவடிக்கைத் துறை என்ன?

1917 சோஷலிஸப் புரட்சிக்கு முன்னர் நாட்டில் சுமார் 2000 தொழிற்சங்க ஸ்தாபனங்கள் இருந்தன. இவற்றில் ஏறத்தாழ 15 லட்சம் தொழிலாளர்கள் அங்கம் வகித்தார்கள். பாட்டாளிகளை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட லெனினின் கட்சி இவர்களின் பரிபூரண நம்பிக்கையைப் பெற்றிருந்தது. இந்த மாபெரும் சக்திக்குத் தலைமை தாங்கி வழி நடத்திச் செல்லக் கூடிய ஆற்றலிருப்பதை அது நிரூபித்தது. மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சி நடந்த இரண்டாம் நாள் தொழிலக கமிட்டிகளின் மத்திய கவுன்சிலும், பெட்ரோ கிராட் தொழிற்சங்கவுன்சிலும் புதிய அரசுக்கு ஆதரவளிக்குமாறு அனைத்து உழைக்கும் மக்களையும் அறை கூவி அழைத்தன.

சட்ட அந்தஸ்தைப் பெறாத நிலையிலிருந்து தொழிற்சங்கங்கள் புரட்சியின் வெற்றிக்குப் பின்னர் முழுமையான சமூக ஸ்தாபனங்களாக உயர்ந்தன, சோவியத் ஆட்சியை வலுப்படுத்தப் பெரிதும் உதவின. இதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஏனெனில் சோஷலிஸத்தை—சுரண்டலும் ஒழுங்குமுறையுமற்ற புதிய சமுதாயத்தை நிர்மாணிப்பதில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனும் சோவியத் அரசுடனும் பொது நோக்கை இவை கொண்டிருந்தன. ஆகவே இந்த ஒத்துழைப்பு, அரசியல் அணியமைவு இயல்பானதே.

எனினும் இந்த ஒத்துழைப்பு கடும் சோதனைக்குள்ளாகும் காலம் வந்தது. 1920 இறுதியிலும் 1921 ஆரம்பத்திலும் கட்சியில் நடந்த விவாதத்தையே குறிப்பிடுகிறேன்.

அப்போதுதான் உள்நாட்டு யுத்தம் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தது. சமாதான பூர்வமான நிர்மாணம் ஆரம்பமாக இருந்தவேளை இந்தத் திருப்பம் நிர்வாக பொருளாதார வாழ்வில் யுத்த நிலைமைகளில் செயற்பட்ட பழைய முறைகள் மாற்றப்பட்டவேண்டியிருந்தன. தொழிற்சங்கங்கள் அவற்றில் கூடுதல் கரிசனை காட்ட வேண்டும் என்ற பிரச்சனையும் எழுந்தது.

இந்தப் பிரச்சனை மீது விவாதம் தீவிரப்பட்டது. வெவ்வேறு கோஷ்டிவாதிகள் இதை கட்சி மீது செயற்கையாகத் திணித்தனர். கட்சியைச் சீர்குலைப்பதே இதன் நோக்கமாக இருந்தது.

இதன் சூத்தரதாரியாக ட்ராட்ச்கி இருந்தார். தொழிற்சங்கங்களின் உற்பத்திப் பாத்திரத்தை வியாபிக்க தொழிற்சங்கங்கள் ராஜ்ய பொருளாதார அமைப்புகளுடன் சங்கமமாக வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். அவரது வார்த்தையில் “திருகாணியை இறுக்க”க் கூடியவர்கள்—அதாவது கடுமையான நிர்வாக, வற்புறுத்தல் முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கக்கூடியவர்கள் தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்களாகக்கப்பட வேண்டும் என்றார். கைது செய்வது, வேலை செய்ய வலுக்கட்டாயப்படுத்துவது உட்பட தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களைத் தண்டிப்பதற்கான நகல் சட்டம் ஒன்றையும் இவரது ஆதரவாளர்கள் தயாரித்தனர். தொழில்கங்களில் ராணுவ அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென இவர்கள் வற்புறுத்தினர்.

மொத்தத்தில் தொழிற்சங்கங்களை அரசு எந்திரத்தின் தொங்கு தசைகளாக்குவதேதான் ட்ராட்ச்கியின் திட்டமாகும். இது உழைக்கும் மக்களின் சுதந்திரமான சமூக அமைப்புகள் என்ற தொழிற்சங்கங்களின் நிலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதாக இருந்திருக்கும்.

“தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பு இயக்கம்” எனக்கூறிக் கொண்டவர்களும் தமது சொந்த வேலைத் திட்டம் ஒன்றை முன்வைத்தனர். ஆனால் இவர்கள் தொழிலாளர்களைப் பிரதிபலிக்கவில்லை.

தேசியப் பொருளாதாரத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை “உற்பத்தியாளர்களின் அனைத்து ரஷ்ய காங்கிரசிடம்” ஒப்படைக்கவேண்டும் என்றனர். தொழிற்சங்கங்களில் திரண்டுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் அந்தந்தத் தொழிற்றுறைகளின் தலைமையை ஏற்கவேண்டுமாம். நிர்வாக, பொருளாதாரப் பொறுப்புகளுக்கான ஆட்களை தொழிற்சங்கமே நியமிக்கவேண்டும் என்றனர், தேசிய பொருளாதார சபரீம் கவுன்சில் உறுப்பினர்களையும் தொழிற்சங்கங்களே நியமிக்கவேண்டும் எனக்கூறிய இவர்கள் இந்தக் கவுன்சிலை கலைத்துவிட்டு இதன் பொறுப்புகள் தொழிற்சங்கங்களிடம் கையளிக்கப்படவேண்டும் என்றனர்.

இந்திட்டம் ட்ராட்ச்கியின் திட்டத்திற்கு மாறானது ஏனெனில் இது அரசை தொழிற்சங்க கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர விழைந்தது. “தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பு இயக்கம்” தொழிற்சங்கங்களையே தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஒரே ஸ்தாபனம் எனக்கருதினர்.

லெனினின் திட்டம்

இந்த விவாதத்தின் போது நிகழ்த்திய பல உரையகளுள் ஒன்றில் தொழிற்சங்கப் பிரச்சனை குறித்து ட்ராட்ச்கியுடனான இந்தக் கருத்து மாறுபாடு வெகுஜனங்களைப் பொறுத்த அணுகுமுறை பற்றியதாகும் என்று லெனின் குறிப்பிட்டார்.

அந்த மிக கஷ்டமான காலத்தில், நாடு யுத்த பிறகால இடிபாடுகளுள் சிக்குண்டிருந்தபோது தேசியப் பொருளாதாரத்தை விரைவாகப் புனர் நிர்மாணிப்பதே உடனடியான மாபெரும் பணியாக இருந்தது. சோஷலிஸ நிர்மாணம் போலவே இதுவும் தொழிலாளர்களினதும் விவசாயிகளினதும் பிரக்ஞை பூர்வமான பங்குபற்றுதலின் றிச் சாத்தியமில்லை. லெனினையும் அவரது ஆதரவாளர்களுக்கும் இது மார்ஸிஸத்தின் அரிச்சுவடியாகும். தொழிற்சங்கத்தில் அவர்கள் கட்சியின் மிக நம்பிக்கையான நண்பனைக் கண்டார்கள். இவற்றின் முக்கிய பணிகளுள் ஒன்று பொருளாதாரத்தைப் புனர்நிர்மாணிப்பதில் லட்சோப லட்ச உழைக்கும் மக்களைத் திரட்டுவதாகும். ஆகவே யுத்த கால நிர்வாக முறைகளைக் கைவிட்டு உற்பத்தி ஜனநாயகம் குறிப்பாக தொழிற்சங்கங்களில் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்று லெனினிஸ்டுகள் வலியுறுத்தினர். இதன் அர்த்தம் தலைமை அமைப்புகளுக்கான தேர்தல்,

இவை கிரமமாகக் கூடுவது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் அங்கத்தவர்களுக்கு பதிலளிக்கக் கூடிய பொறுப்பாளிகளாக இருப்பது என்பதாகும். தொழிற்சங்கமானது வெகுஜனங்களுக்கு ஆணையிடப்படாது மாறாக அவர்களை மனமேற்றச் செயல்வேண்டும் என்று லெனின் வலியுறுத்தினார். அதன் பிரதான செயலாற்றல் முறைமை இதுவே

ஆனால் ட்ராட்ச்கி தொழிற்சங்கங்களைப் பொறுத்து வேறு அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தார். அவற்றை அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டுவரும் ஒரு கொள்கைப் போக்கை அவர் முன்வைத்தார். இவரது திட்டத்தை அரசியல் ரீதியில் தீங்கு விளைவிப்பது எனவும், சித்தாந்த ரீதியில் பிழையானது எனவும் லெனின் கூறினார். தொழிற்சங்கங்களை ஒழிப்பது என்பது தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நலன்களையும் உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதற்கான அவர்களின் சுதந்திரமான ஸ்தாபனத்தை ஒழிப்பது என்று அர்த்தமாகும். தொழிலாளர் ராஜ்யத்தில் யாரையும் யாரிடமிருந்தும் பாதுகாக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்று ட்ராட்ச்கிவாதிட்டார். முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோஷலிஸத்திற்குமாறிச் செல்லும் காலகட்டத்தின் எதார்த்தத்தையும் பிரத்தியேக நிலைமைகளையும் இது கவனத்திற்கொள்ளவில்லை என்பதால் இதை லெனின் நிராகரித்தார். பொருளாதாரப் போராட்டத்திற்கான வர்க்க அடித்தளம் அகன்றுவிட்டது. ஆனால் வேறு நிலைமைகள் அதிகாரதுரைத்தனப் போக்கு, சிவப்பு நாடாப் போக்கு, மக்களின் நலன் பாலான உதாசினப் போக்கு ஆகியன தொடர்ந்து இருந்தன. “உழைக்கும் மக்களின் பொருளாயத—ஆன்மீக நலன்களைப் பாதுகாக்கும்” பணி தொழிற்சங்கங்களுக்கு நீண்டகாலத்திற்கு இருக்கும் என்றார்.

இதே காரணங்களுக்காகவே “தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பு இயக்க”த்தின் திட்டத்தையும் லெனின் எதிர்த்தார். பொருளாதார வழிநடத்தலை தொழிற்சங்கங்களுக்கு கையளிக்க வேண்டும் என்ற ட்ராட்ச்கி விரும்பியதைப் போலவே தொழிற்சங்கங்களை அரசாங்க அமைப்புடன் இரண்டறைக் கலப்பதாகவே முடியும், இந்த விவாதம் ஆரம்பிப்பதற்குப் முன்பே இவை போன்ற கருத்துக்களை லெனின் எதிர்த்துப் போரிட்டார். உதாரணத்திற்கு சோவியத் ரஷ்யாவில் தேசியமய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் சங்கம் நீர்ப் போக்குவரத்துத்துறையை தம்மிடம் கையளிக் குமாறு கோரியது. 1918 மார்ச்சில் மக்கள் கமிஸார் கவுன்சில் (அமைச்சரவை) கூட்டத்தில் உரைநிகழ்த்திய லெனின் இத்தகைய கோரிக்கைகளுக்கும் சோஷலிஸத்திற்கு ஒட்டுறவே இல்லை என வலியுறுத்தினார். “சோஷலிஸத்தின் பணி, சோஷலிஸத்தின் இலக்கு உற்பத்திச் சாதனங்களை அனைத்து மக்களினதும் உடைமையாக்குவதாகும். இதன் அர்த்தம் கப்பல்கள் கப்பற் தொழிலாளர்களின் உடைமையாக

மாறுவது என்றே, வங்கிகள் வங்கி ஊழியர்களின் உடையாக மாறுவது என்றே எவ்வகையிலும் அர்த்தமாகாது” என்றார் அவர் 1

தொழிற் சங்கங்களின் பணிகளை வரையறுத்த லெனின் சோஷலிஸ நிர்மாணத்தின் தூஸ்லமான நிலைமைகளிலிருந்தே முன் சென்றார்.

சோவியத் ராஜ்யமும் தொழிற்சங்கங்களும் பொது நோக்கங்களை உடையவை “தொழிற்சங்கங்கள் அரசுடன் நெருக்கமாகவும் இடையறாதும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்” என்றார். ஆனால் அதனுடன் அவை சங்கமமாகப்படாது. “தொழிற்சங்கங்கள் அரசு அமைப்புகளல்ல, இவை பலத்தை உபயோகிப்பதற்கான வையல்ல.” தொழிற்சங்கங்கள் ஒருமைப்பாட்டின் கல்லூரி, தமது நலன்களைப் பாதுகாத்துப் பேணுவதற்கான அமைப்புகள், நிர்வாக—அரசாங்க கல்லூரி

இவ்வாறுதான் தொழிற்சங்கங்களின் பணியினை லெனின் திட்டவாட்டமாக வரையறுத்தார். இவற்றின் பிரதான பணி உழைக்கும் மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதும், அவர்களின் வாழ்க்கை—உழைப்பு நிலைகளை உயர்த்துவதுமாகும் எனினும் சோஷலிஸப் புரட்சியின் வெற்றியின் பின்னர் உழைப்பாளர்களின் கலாசார- கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவது, உழைப்பைப் பற்றி பிரக்ஞை பூர்வமான உணர்வை வளர்ப்பது, தொழிலகங்களை நடத்தும் பணியில் அவர்களை ஈர்த்து ஈடுபடுத்துவது ஆகிய பணிகளும் இவைக்கு உண்டு.

1921 மார்ச்சில் நடந்த கட்சியின் 10வது காங்கிரஸ் இந்தப் பிரச்சனைகளில் லெனினின் நிலையினைப் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் அங்கீகரித்தது.

பொது சமூக அடித்தளம்

இதன் பின்னருள்ள காலப்பகுதியில் பலமாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒரு வளர்ச்சியுற்ற சோஷலிஸ சமுதாயம் சோவியத் யூனியனில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் அனைத்து மக்களினதும் ராஜ்யமாக மலர்ந்துள்ளது. இது சோவியத் ஒன்றியத்தின் புதிய அரசியல் யாப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளது முன்னர் போலவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியே சோவியத் சமுதாயத்தின் அரசியல் தலைவகை உள்ளது.

சோவியத் தொழிற்சங்கங்கள் கட்சியின் வழி நடத்தலின் கீழ் செயற்படுகின்றன. ஆனால் பயன்படுத்தப்படும் ஒரே மார்க்கம் தூண்டுதலும் போதையளிப்பதுமாகும், நிர்வாக முறைகள் அர்த்தமற்றவை. சோவியத் தொழிற்சங்கங்கள் கட்சி அமைப்புகளல்ல. இவற்றின் உயர் பொறுப்புகளுக்கு கம்யூனிஸ்ட்டுகள் சிபார்சு செய்யப்படலாம் ஆனால் இவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதையே தெரிவு செய்யாமல் விடுவதையே நிர்ணயிப்பது தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களே இப்போது தொழிற்சங்க தலைமை அமைப்புகளின் உறுப்பினர்களில் 30 சதவீதத்தினர் கம்யூனிஸ்ட்டுகளாவர். ஏனையோர் கட்சி உறுப்பினரல்லர்.

தொழிற்சங்கங்களின் வேலைகளில் அரசாங்க நிறுவனங்கள் தலையிடுவதை சோவியத் சட்டம் தடை செய்ய கிறது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

லெனின் குறிப்பிட்ட இரட்டைப் பொறுப்புகளை— தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பேணுவது உற்பத்தியை அதிகரிப்பது என்ற கடமைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டிய தன்மையையும் சோவியத் தொழிற்சங்கங்கள் கொண்டுள்ளன.

ஆக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், சோவியத்துக்களும், தொழிற்சங்கங்களும் தமக்கேயுரிய பிரத்தியேக பொறுப்புகளை நிறைவு செய்த போதிலும் இவை பொது இலட்சியங்களையும் பொது இலக்குகளையும் கொண்டிருப்பதால் பொது சமூக அடிப்படையில் செயற்படுகின்றன. இந்த ஐக்கியம் இவற்றின் ஒத்துழைப்பினது அடியாதாரமாகும்

ஏ. பி. என்.

சோ. சோ. கு. ஒ. அறுபதாவது ஆண்டில் பிரவேசம்

1982 டிசம்பரில் சோவியத் மக்கள் சோவியத் சோஷலிஸ்டிக் குடியரசுகள் ஒன்றியம் ஸ்தாபிதமானதன் 60வது ஆண்டுத் தினத்தை அனுஷ்டிப்பார்கள். சமுதாயத்தை சோஷலிஸ்டீதியில் புனரமைப்பதிலும், அனைத்து சோவியத் குடியரசுகளினதும் பொருளாதாரத்தையும் வளர்ப்பதிலும், உழைக்கும் மக்களினதும் பல் தேசிய ராஜ்யத்தின் சர்வதேச நிலைபாட்டினை வலுப்படுத்துவதிலும் இது நிர்ணயமான காரணிகளுள் ஒன்றாக மாறியது.

சோவியத் அரசாங்கத்தின் முதலாவது தஸ்தாவேஜுகளுள் ஒன்றான 1917 நவம்பர் 2 (15) ஆந் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்ட ரஷ்ய மக்களின் உரிமைப் பிரகடனம் நாட்டு மக்கள் அனைவரினதும் அபிலாஷைகளை வெளிப்படுத்திய தேசியக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளின் திட்டவாட்டமான தெளிவான உருவாக்கமாக அமைந்தது. பிரகடனத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட தற்கமைய தேசிய இடைப் பிரச்சனையில் தனது நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையாக மக்கள் கமிஸார் கவுன்சில் (அரசாங்கம்) பின்வரும் கோட்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தது:

1. ரஷ்ய மக்கள் அனைவரினதும் சமத்துவமும் சுயாதிபத்தியமும்.
2. தனியாகப் பிரிந்து போய் சுதந்திரமான ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பது உட்பட சுதந்திரமான சுயநிர்ணய உரிமை.
3. தேசிய, தேசிய—மதசலுகைகள், கட்டுப்பாடுகள் அனைத்தும், ஒவ்வொன்றும் முற்றாக ஒழிக்கப்படுதல்.
4. ரஷ்ய பிரதேசத்தில் வாழும் அனைத்து தேசிய சிறுபான்மையாரினதும் இன குழுக்களினதும் சுதந்திரமான வளர்ச்சி.

புரட்சிக்குப் பிந்திய முதலாவது ஆண்டுகளில் சுதந்திரமான சோவியத் சோஷலிஸ்டிக் குடியரசுகளான யுக்ரேனும், பைலோ ரஷ்யாவும், ஜோர்ஜியாவும், அஸர்பைஜானும், ஆர்மேனியாவும் சோவியத் மக்கள் அனைவரினதும் அரசியல், ராணுவ பொருளாதார, மற்றும் கடமைகளினதும் ஒருமித்த தன்மை பற்றி பரிபூரண பிரக்ஞையுடன் ஒரே

சோஷலிஸ்ட் சமஷ்டி ராஜ்யத்தில் இணைவதற்கு முன்வந்தன. தொழிலாளி வர்க்கத்தினதும் அனைத்து உழைக்கும் மக்களினதும் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சர்வதேச சகோதரத்துவத்தில் அனைத்து தேசங்களையும் தேசிய இனங்களையும் ஒன்று திரட்டுவதிலும், அவர்களைப் புதியதொரு சமுதாயத்தை நிர்மாணிப்பதில் வழிநடத்திச் செல்வதிலும் தனக்குள்ள ஆற்றலை நிரூபித்தது.

இன்று சோ. சோ. கு. ஓ. வில் 15 யூனியன், 20 சுயாட்சிக் குடியரசுகளும், 8 சுயாட்சிப் பிராந்தியங்களும், 10 சுயாட்சி பிரதேசங்களும் உள்ளன. லெனினின் ஆணையைப் பின்பற்றி தேசிய இனங்களின் சமத்துவத்தை சட்ட பூர்வமாகப் பிரகடனப்படுத்துவதுடன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நின்று விடவில்லை, மாறாக சோஷலிஸ்ட் நிர்மாண நிகழ்வின்போது அனைத்துத் தேசங்களினதும் தேசிய இனங்களினதும் சமத்துவத்தை நிறுவுவதில் பெரும் கவனம் செலுத்தியது. அதே வேளையில் முன்னர் பிந்தங்கியிருந்த மக்களின் துரிதமான பொருளாதார, கலாசார வளர்ச்சிக்கு உதவியளித்தது. 1913-க்கும் 1979-க்குமிடையில் நாடு முழுவதிலும் தெற்கிலுற்பத்தி 157 மடங்குகளாக அதிகரித்தது. இது பைலோ ரஷ்யாவில் 22 மடங்குகளாகவும், கலக்ஸ்தானில் 238 மடங்குகளாகவும், மொல்தேவியாவில் 281 மடங்குகளாகவும், திர்கிஸ்தானில் 344 மடங்குகளாகவும் ஆர்மேனியாவில் 352 மடங்குகளாகவும் அதிகரித்தது. சோவியத் யூனியனில், சோஷலிஸ்ட், கம்யூனிஸ்ட் நிர்மாணத்தின் போது ஒரு புதிய வரலாற்றுச் சமூகம்—சோவியத் மக்கள்—தோன்றியுள்ளது. சோஷலிஸ்ட் தேசபத்தி, சர்வதேசியம், அனைத்து நாடுகளின் உழைக்கும் மக்களுடனும் வர்க்க ஒடுமைப்பாடு, சுரண்டலையும் ஒடுக்குமுறையையும் தேசிய இன பாகுபாடுகளையும் சகியாத தன்மை ஆகியபண்புகளை சோவியத் மனிதன் பெற்றுள்ளான்.

சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 26வது காங்கிரஸ் (1981) சுட்டிக்காட்டியதைப் போல சோவியத் சாதனைகள் அனைத்தினதும் அடிப்படையாக இருப்பது ஒவ்வொரு குடியரசினதும் பொருளாதார—ஆன்மீக செல்வ வளங்களை கட்டியெழுப்புவது, அதேவேளையில் சோவியத் ராஜ்யம் முழுமையினதும் ஒத்திசைவான வளர்ச்சிக்கு இதைக் காரணமாகப் பயன்படுத்துவது என்ற லெனினிய மார்க்கமே.

சோவியத் சமுதாயம்
வாழ்வும் பிரச்சனைகளும்

வி. நொவொசெலொவ்

வலிமையடைந்துவரும் சோவியத் பொருளாதார நிலைபாடுகள்

குறிப்பிடப்படும் பின்தங்கல், தேசிய அனைத்து பொருளாதாரஸ்திரமின்மை என்பவற்றிற்காக ஏகாதிபத்திய சித்தந்த வாதிகள் சோவியத் யூனியனைக் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். அதே வேளையில் முதலாளித்துவ மேற்குலகிலுள்ள நிதானமிக்க, பக்கஞ்சாராத பொருளியலாளர்கள், சோவியத் யூனியனால் எய்தப்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியையும் அக்கேரிக்க வேண்டியவர்களாக விருக்கின்றனர். எனவே உண்மை நிலையென்ன? சோவியத் பொருளாதார நிபணரான வி. நொவொசெலொவின் இக் கட்டுரை வாசகர்களுக்கு அதைப்பற்றிய விளக்கமளிக்குமென்ற நம்புகிறோம்.

உலக உற்பத்தியில் ஐந்திலொரு பகுதி

சோவியத் பொருளாதாரம் பெரும் வெற்றியை ஈட்டியுள்ளது. வெளிநாட்டு ஊடுருவலே இடம் பெறாத, இரு உலக யுத்தங்களிலும் செல்வமீட்டிய அமெரிக்காவுக்கு இரண்டாமிடத்திலேயே சோவியத் பொருளாதாரமிருக்கிறது. அதே வேளையில் சோவியத் யூனியனே கடந்த யுத்தத்தின்போது தனது தேசிய செல்வத்தில் மூன்றிலொரு பகுதியையும், இரு கோடி உயிர்களையும் இழக்க நேர்ந்தது. யுத்தத்தால் சீர்குலைந்த பொருளாதாரத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்த சோவியத் யூனியன் பொருளாதார வளத்தில் உலகில் இரண்டாமிடத்தை வகிப்பதோடு பிரதான முதலாளித்துவ சக்திகளுக்கும் தனக்குமிடையிலான இடைவெளியையும் குறுக்கி வருகிறது.

இது இன்று உலக தொழிலுற்பத்தியில் ஐந்தி லொன்றை உருவாக்குகிறது. இது 1950ல் முழு உலகத் தாலும் உருவாக்கப்பட்டதைவிட அதிகமாகும். ஷார்கால ரஷ்யாஓராண்டில் உருவாக்கிய பொருட்களை இன்று சோவியத் யூனியன் இரண்டரை தினங்களில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தாயிருக்கிறது.

இன்று சோவியத் யூனியனில் உற்பத்தியாகும் 14 கோடி 80 லட்சம் தொன் உருக்கு, உலக உற்பத்தியின் ஐந்திலொரு பங்கிற்கினையானதாகும். சோவியத் இயற்கை வாயு உற்பத்தி 43500 கோடி கனமீற்றர் அல்லது உலக உற்பத்தியில் 25 சதவீதமாகும். உலக கனிஜ உர உற்பத்தியின் ஐந்திலொன்று இங்கு உற்பத்தியாகிறது 1950ல் அமெரிக்க உற்பத்தியில் மூன்றிலொன்றிற்கும் குறைவாயிருந்த சோவியத் கனரகத் தொழிலுற்பத்தி, இப்போது அமெரிக்க அளவைவிட ஐந்தில் நான்குமடங்கை விட அதிகமாகும்.

இவைமீயல்லாம் சோவியத் விரோத சித்தாந்தவாதி களுக்குக் கசப்பாகவேயிருக்கிறது. எமது வெற்றிகளை அங் கீகரிக்க நேரும்போதெல்லாம் அவர்கள் சோஷலிஸ வாழ்க்கை முறையின் இயல்புகளை தவறாக விளக்கவே எத்தனித்தின்றனர். சோவியத் யூனியனால் பூரணமாக்கப் பட்ட நற்பலன்களெல்லாம் பாவனைப் பொருளுற்பத்தியில் கிடைக்கும் ஆதாய இழப்பினால் ஏற்பட்டதே என்று பூர்ஷ்வா சித்தாந்தவாதிகள் வாதிடுகின்றனர்.

இதைவிட நகைப்புக்கிடமான செயலேதுமீருக்க முடியாது. 1990ல் தேசிய வருமானம் குறைந்தது 40 சதவீதமாவது அதிகரிக்கவுள்ளது.

எங்கிருந்து ஆரம்பித்தோம்?

பஞ்சம், அழிபாடுகள், பின்தங்கல் என்பவற்றையெல் லாம் வெற்றிசொண்ட பின்னரே இன்றைய சோஷலிஸ வளர்ச்சிக் கட்டத்திற்கு சோவியத் யூனியன் வரமுடிந்தது அந்தப் போராட்டத்திலான ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பொருளாதார வளர்ச்சி ஈட்டப்பட்டது. அப்போதெல் லாம் பற்பல தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டன.

புரட்சிக்கு முன் மரம் மற்றும் பலகை ஏற்றுமதியிலும் பாகு எண்ணெய் வயல்களின் எண்ணெய் உற்பத்தியிலும் ஐரோப்பாவிலேயே முதலிடத்தை ரஷ்யா பெற்றிருந்தது. அவற்றையெல்லாம் வெளிநாட்டு ஏகபோசங்களே சுரண்டி வந்தன. 1914—1918ன் முசலாவது உலக யுத்தம் ரஷ்ய சொழில்களைப் பூஜ்யத்திற்கே சரித்ததோடு விவசாயத்தை யும் வேரறுத்தது. ஏகாதிபத்திய ஊடுருவலும், உள்நாட்டு

யுத்தமும் (1918-1920) மேலும் சீர்குலைவை ஏற்படுத்தின எனவே நாம் எங்கிருந்தது ஆரம்பித்தோம் என்பதை யாகும் மறக்கக் கூடாது.

தொழில்மயத்தில் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட அமெரிக்கா இயல்பாகவே தொழில் முதிர்ச்சியில் உயர் தரத்தை வகிப்பதில் ஆச்சரியமில்லை ஆனால் இங்கோ சோவியத் பொருளாதாரத்தின் ஒரு கனி முகாமெத்துவ அமைப்புத் திட்டமிட்ட வளர்ச்சியுமே தேவையான இடங்களில் முயற்சிகளையும் சாதனைகளையும்—இப்போ தைய, எதிர்கால பிரச்சனைகளை மனதிற்கொண்டு ஈடுபடுத்த சாத்தியமாக்கிற்று. இந்த அடிப்படையிலேயே கடந்த தசாப்தத்தில் சக்தித் தொழில், எந்திரவியல், ரசாயன தொழில்களிலெல்லாம் பெருமுன்னேற்றம் காணப்பட்டு ள்ளது.

பல்வகை அணுகுமுறைகள்

எந்த நாட்டின் பொருளாதார மூலவள மட்டமும் இன்று பெரும்பாலும் சக்தி எந்திரவியல் வளர்ச்சியாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

பிரதான தொழில்மய நாடுகளிலேயே சக்திவளங் களில் தன்னிறைவு பெற்ற ஒரே நாடு சோவியத் யூனியன் தான் அதே வேளையில் சிறிது வளர்ச்சியுற்ற கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு பிரதான அகழ்வு வேலைகளை மாற்றியதானது பெருந்தொகையான நிதி, சாதனங்கள் என்பனவற்றின் செலவைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

11வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தின் முதலாவதாண் டில் ஏற்கெனவே 1980லிருந்ததைவிட 3.5 சதவீதத்தால் மின்சக்தி உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது. இது 1,335,00 கோடி கிலோவாட்டாக அதிகரித்து அமெரிக்காவக்கும் சோவியத் யூனியனுக்குமிடையிலான இடை வெளியைப் பெருமளவு குறைக்கவுள்ளது. தொழிற்சாலைகளில் மின்சக்தி பயனீட்டலில் நாம் ஏற்கெனவே அமெரிக்க மட்டத்தை எய்தியுள்ளோம்.

சோவியத் யூனியனுக்கு இப்போதுதான் வயது அறு பதைவிட சிறிது அதிகமாகியிருக்கிறது. எனினும் இக் கால கட்டத்தில் தேசிய பொருளாதாரத்திலும், மக்கள் மனங்களிலும் ஏற்பட்ட பண்பு நல மாற்றங்கள் சோவியத் தேசத்தையே சமூக மூன்போதலில் மூன்னணியிலிருத் தியுள்ளது.

சோஷலிஸத்தின் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்

பூர்ஷ்வா நெறிமுறையை விட சோஸலிஸ நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் உயர்வாயிருப்பதேன்

வாழ்க்கையின் அபத்தம், நல்லதும் தீயதும், மகிழ்ச்சி மற்றும் மக்களுக்கிடையிலான உறவுகளைத் தீர்மானிக்கின்ற ஏனைய காரணிகள் போன்ற 'நிரந்தர' பிரச்சனைகளைப் பற்றி தொடர்ந்து 'மார்க்ஸிய ஒழுக்க நெறி' ஆசிரியர்கள் ஆராய்கின்றார்கள். இந்தப் பகுதியில் கூட்டு முறைமை, மனிதாபிமானம், அதற்கான அர்ப்பணிப்பு போன்ற சோஷலிஸத்தின் சில நன்னெறிக் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய விளக்கத்தை வழங்குகிறோம்.

முதலில் நெறிமுறை பற்றிய சருத்துருவத்தைப் பார்க்கலாம்.

தமது நடத்தைமீலும், ஏனையவர்களுடன் ஏனைய சமுதாயத்துடனும் அவர்தம் உறவுகளிலும் மக்களை வழி நடத்துகின்ற கருத்துருவங்களது கோட்பாடுகளதும் கூட்டு மொத்தமே எந்தச் சமுதாயத்தினதும் நெறிமுறையாகும்.

சமுதாயத்தில் மனித உறவுகளை இசைவாக்குவதற்கான தேவையிலிருந்தே நெறிமுறை என்பது ஏற்பட்டது. நெறிமுறையின் சமூகச் செயற்பாடு சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு இசைவாயிருப்பதோடு தனிநபர் உறவுகளையும் அது சீரமைக்கிறது. ஆனால் சட்டத்தைப் போலன்றி, சட்டத்தின் கட்டாயம் மற்றும் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி என்பவற்றைச் சாராமல் நெறிமுறை என்பது தனது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது. பரந்துட்ட நடத்தை உதாரணங்களாலும், வெகுஜன கருத்துகளாலும் ஆதரிக்கப்படும் செயல்கள், நடவடிக்கைகள் என்பவற்றின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகளிலேயே அது முற்றுமுழுதாகத் தக்கியிருக்கிறது. மனிதனைப் பொறுத்த மட்டில் அவனது நடத்தையை வழி நடத்தவும், சமூக வாழ்வில் அவனது ஒழுக்கத்தை ஆற்றுப்படுத்த உதவும் ஒரு திசைகாட்டியின் பாத்திரத்தையுமே அது வகிக்கிறது.

சோஷலிஸம், முதலாளித்துவத்திற்கு நேரெதிரானது சுரண்டல், உற்பத்திச் சாதனங்களின் தனியுடைமை என்பவற்றை ஒழித்தல் மற்றும் சமூகச் சொத்துடைமையை ஏற்படுத்துதல் என்பனவே சமுதாயத்தின் பொருளாடார, சமூக, அரசியல் தோற்றப்பாடுகளை மாற்றியமைக்கின்றன. சோஷலிஸத்தின் கீழ் உற்பத்தியின் நோக்கம் ஆதாயம் கறப்பதாயிருப்பதில்லை. மாறாக மனிதனின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்வதேயாகும்.

கம்யூனிஸத்தின் முதற் கட்டம் என்ற விதத்தில் சோஷலிஸத்தின் தேவையை விளக்கிய லெனின், முதலாளித்துவத்தை விட அதிக நேர்த்தியும் நீதியுமான ஒரு சமுதாய அமைப்பு என சோஷலிஸத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். அதே வேளையில், மேலும் உயர்வான இலட்சிய நோக்கிலிருந்து ஆராய்ந்த லெனின், கம்யூனிஸத்தின் முதற் கட்டம் முழுமையான நீதியையும் சமத்துவத்தையும் உறுதி செய்ய முடியாதிருக்கிறது என்ற முடிவுக்கும் வந்தார்.

சோஷலிஸத்தின் கீழ் மற்றும் வித்தியாசமான வாழ்க்கைச் சட்டங்களை ஏற்படுத்துவதால் செப்பமான நெறிமுறைப் பாரம்பர்யத்தில் அத்திவாரம் கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் நெறியானது புதிய உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டதாயிருக்கிறது. 'பழைய சுரண்டல் சமுதாயத்தை ஒழிக்கவும் பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஐக்கியப்படுத்தவும் அது உதவுகிறது. இதுவே ஒரு புதிய, கம்யூனிஸ சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்புகிறது.' என்று லெனின் எழுதினார்.

முழுமையான சமூக நீதியைக் கொண்டதோர் சமுதாயத்தில் மதிக்கப்படுகின்றன. மக்கள் தம் சமூக செயற்பாட்டு மாற்றப்போக்கின் போதே அவர்களால் நெறிமுறை இலட்சியம் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது.

சோஷலிஸத்துக்கான அர்ப்பணிப்பு

மக்களது நடவடிக்கைகளின் உன்னத இலக்கை அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டுவதில், இந்த இலட்சியங்கள், சோஷலிஸ சமுதாய வாழ்வில் மகத்தான அணிதிரட்டும், மாற்றமேற்படுத்தும் பரத்திரத்தை வகிக்கின்றன. அதனாலேயே சோஷலிஸத்துக்கான அர்ப்பணிப்பு என்பது அனைத்து தொழிலாள மக்களின் பொது நலன்களை நிறைவேற்றுவதற்கு

பாரிய முக்கியத்துவத்தைத் தரும் வழியை நோக்கி ஒவ்வொருவரையும் முழுச் சமுதாயத்தையும் கூட ஆற்றப்படுத்துகிறது.

சோஷலிஸ்த்துக்கான அர்ப்பணிப்பு என்பது-ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினதோ, சமூகத்தினதோ, ஸ்தாபனத்தினதோ, இனக்குழுவினதோ நலனுக்காக வல்லாமல் முழுச் சமுதாயத்தின் நலனுக்குக்காகவும் செயலாற்றுகின்றவர்களைக் கொண்ட...வர்க்க குறிக்கோள்களை மெய்ப்பிப்பதை முன்கூட்டியே ஏற்படுத்துகிறது. கம்யூனிஸ்ட் நெறிமுறையின் சாரம்சம் என்பது இதிலேயே நங்கியுள்ளது.

கம்யூனிஸ சித்தாந்த கட்டப்பாட்டு கோட்பாட்டை உறுதிசெய்வதில் கம்யூனிஸக் கல்வி பெரும் முக்கியத்துவம் வகிக்கிறது. இதன் அர்த்தம் மார்க்ஸிய—லெனினிய அடிப்படையில் ஒரு விஞ்ஞான பூர்வ உலக நோக்கை ஏற்படுத்திக் கொள்வதே. சமுதாய வளர்ச்சியை வகுத்தியக்குகிற கட்டங்களைப் பற்றிய ஆழமான அறிவின்றி சோஷலிஸ்த்தையோ கம்யூனிஸ்த்தையோ வெற்றிகரமாகக் கட்டியெழுப்ப முடியாதென்பதால் இக் கல்வி மிகவும் அத்தியாவசியமாகிறது.

சோஷலிஸ கூட்டுத்துவம்

சோஷலிஸத்தின் பிறிதொரு முக்கிய நெறிமுறைக் கோட்பாடான சோஷலிஸ கூட்டுத்துவம் ஒரு பிரஜையின் சித்தாந்த கட்டப்பாட்டிலிருந்தே கிளைவிடுகிறது. புதிய சமுதாயத்தில் தனிநபரின் அனைத்தம்ச வளர்ச்சிக்கான அடித்துளமாக அமையும் அது உண்மையில் தன்னலக் கோட்பாட்டை எதிர்க்கிறது.

கூட்டுத்துவமானது தொழிலாள வர்க்கத்தினதும் அதன் கூட்டாளிகளினதும் நலன்களோடு ஒத்திசைவாயமைகிறது. ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கிடையிலான ஒருமைப்பாடின்றி பூர்ஷ்வாக்களை வெற்றி கொள்ள முடியாது தோழமை மிக்க ஒத்துழைப்புகளும் பரஸ்பர உதவிகளுமின்றி புதிய தோர் சோஷலிஸ சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பவும் முடியாது.

கூட்டுத்துவமும் தனிநபர்களின் வளர்ச்சியும் முரண்பாடானவை என்று சோஷலிஸத்தின் எதிரிகள் வாதிடுகின்றனர். ஆனால் உண்மையிலே, மார்க்ஸும் ஏங்கல்சும் வலியுறுத்தியதைப் போல சமுதாயத்தில் மட்டுமே, "தனிநபருக்கு எல்லா வழிகளிலும் தனது திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளும் சாதனங்களிருக்கிறது; எனவே சமுதாயத்தில் தான் தனிமனித சாதந்திரம் சாத்தியமாகிறது."

எனவே, மனிதனின் தனித்துவத்தின் வளர்ச்சிவழியை மொன்றே கூட்டுத்துவம். அதேவேளையில் ஒவ்வொரு தனி நபரின் செழுமையும் சோஷலிஸ கூட்டுத்துவத்தைப் பலப்படுத்தவே உதவுகிறது.

கம்யூனிஸ மனிதாபிமானம்

மனிதாபிமானம் பற்றிய சாரம்சத்தை ஒவ்வொரு சகாப்தமும் தனக்கேயுரித்தான அர்த்தத்தோடு போற்றுகிறது. சமத்துவக் கருத்துக்களும், மனிதனுக்கான கௌவரமும் எக்காலத்திலும் இருந்துள்ளது. ஆனால் சோஷலிஸத்தின் வருகையின் பின்னரே மனிதாபிமானம் என்பது நடைமுறைக் கோட்பாடாயிற்று இது இவ்வாறிருக்க முதல் வித்துவ சமுதாயமானது தனது "மனிதாபிமானம்" விருப்பார்வத்தில் மனிதவினநேயத்திற்குப் மபல்செவ்வதேயில்லை. அங்கு செல்வம் படைத்த வர்க்கங்கள்—ஏழை மக்களைச் சுரண்டியதால் குவித்துக் கொண்ட—செல்வத்தைக் கொண்டே அவர்களை நடத்துகின்றார்கள். ஒடுக்கப்பட்ட தொழிலாள மக்கள் அந்தஸ்தை அடிப்படையிலேயே மாற்றுகின்ற நோக்கத்தை மனிதவினநேயம் என்பது கொண்டிருக்கவில்லை. அதன் நோக்கமெல்லாம் அவர்களின் துயரங்களை ஓரளவுக்கு எளிதாக்கி சுரண்டப்படும் மக்களின் சீற்றத்தையும், உளக்கொதிப்பையும் குறைப்பதே யாகும்.

உற்பத்திச் சக்திகளின் தனியுடமையையும், அதனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கொடுங்கோன்மை, அடிமைத்தனம் என்பவற்றையும் சோஷலிஸம் ஒழித்துக்கட்டுகிறது. எனவே, சமுதாயத்தில் மனிதனின் அந்நிய நிலைக்குக் காரணமானவற்றை அது களைந்து சமூக உறவுகளில் புதிய தோர் மனிதாபிமான அளவிலே அறிமுகப்படுத்துகிறது.

கம்யூனிஸ மனிதாபிமானமானது எல்லோரையும் கௌரவித்து, ஊக்குவிப்பதற்கான ஒத்துழைப்புகளை நல்குகிறது. மகிழ்ச்சியை அனுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருவனுக்குமே சம உரிமை உண்டு என்பதே அதன் வழிகாட்டிக் கோட்பாடாகும்.

கம்யூனிஸ மனிதாபிமானம் என்பது செயலுக்கமான மனிதாபிமானமே இதை மார்க்ஸிய ரீதியில் விளக்குவதானால்—மனிதனின் வாழ்வை உருச்சிதைக்கின்ற அனைத்திற்கும் எதிராக, அவனது சுதந்திரமான அனைத்தம்ச வளர்ச்சிக்கான மனிதனின் போராட்டமே அது. இந்தப் போராட்டம் மனிதன் மீதான நேசத்தையும், தனது எதிரிகள் மீதான பகைமையையும் முன்னகாக்கக் கொள்கிறது. ஆனால் மனிதன் நண்பன், தோழன், சகோதரன் என்ற கம்யூனிஸ

கோட்பாட்டுடன் இது முரண்படுவதில்லை. உன்னத மனிதாபிமானத்துக்குத் தேவையானதெல்லாம் மோசமான (அல்லது கேடுகெட்ட) உலகிலிருந்து மக்கள் விடுதலையுற வேண்டுமென்பதே. அதாவது பூர்ஷ்வா சமுதாயமானது. சாராம்சத்தில், உலகம் கேடுகெட்ட மனிதர்களிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு மாறாக மனிதாபிமானமற்றதாகவே இருக்கிறது.

லெனின் கூற்றிற்கேற்ப "சமுதாயத்தின் எல்லா அங்கத்தவர்களின் முழுமையான நல்வாழ்வும் சுதந்திரமான அனைத்தம்ச வளர்ச்சியும்" முழுச் சமுதாயத்தாலும் உத்தரவாதப்படுத்தப்படும்போதே, கம்யூனிசத்தின் கீழ் மனிதாபிமானம் பற்றிய கோட்பாட்டை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்த முடியும். அவ்வித நேர்த்தியான சமுதாயத்தைக் கட்டி யெழுப்பும் பணிகள் இப்போது சோவியத் யூனியனில் இடம்பெற்றுவருகின்றன.

சோஷலிஸ்டும்
இன்றைய
உலகும்

பவெல் செதோவ்
விஞ். வேட்.
(பொருளாதாரம்)

ப. பொ. உ. க. வும்
வளர்ச்சியுறும் நாடுகளும்
(சில பூர்ஷ்வா கருத்துகள் பற்றி)

சோஷலிஸ்ட் சமூக நாடுகளுடனான பொருளாதார ஒத்துழைப்புகளிலிருந்து புதிதாக விடுதலையுற்ற நாடுகள் விலகிவிடுவதற்கான எத்தனங்களைக் கம்யூனிஸ்ட் விரோத சித்தாந்தவாதிகள் செய்துவருகின்றனர். அதில் வெற்றி பெறுவதற்காக அவர்கள் ப.பொ.உ.க. வின் பணிகளையும் நடவடிக்கைகளையும் சிதைக்கப் பார்க்கின்றனர், சோஷலிஸ்ட்—வளர்முடி நாடுகளுக்கிடையிலான வர்த்தக மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்புகளின் பங்கைச் சிறுமைப்படுத்துகின்றனர், ப.பொ.உ.க. நாடுகளில் இடம்பெறும் சீர்திருத்தங்களின் இயல்புகளைத் திரித்துக் கூறுகின்றனர். இவ்வாறான பூர்ஷ்வா பிரசாரகர்களை இங்கு ப.பொ.உ.க. நடவடிக்கைகள் தொடர்பான நிபுணர் பவெல் செதோவ் (விஞ். வேட்பாளர்—பொருளாதாரம்) மறுத்து, நியாயம் கூறுகிறார்:

ப. பொ. உ. க. "தன்னதிகாரம் கொண்டது. (தன்னிறைவுமிக்க ஒரு தேசிய பொருளாதாரத்தை உருவாக்குவது மற்றும் ஏனைய நாடுகளிலிருந்து சுதந்திரமாக இறக்குமதி செய்வது என்பதே "தன்னதிகாரம்" என்ற கொள்கையாகும்). சர்வதேச பொருளாதார ஒத்

துழைப்பிற்கு ப.பொ.உ.க. ஏற்றதல்ல. ஒரு தன்னதி காரத்தை ஏற்படுத்த முயலும் சோஷலிஸ நாடுகள். முத லாளித்துவ மறறும் வளர்முக நாடுகளுடனான தொடர்பு களை "ஒழித்துவிட" முயல்கின்றன என்றெல்லாம் சிலர் கூறுகிறார்கள். இதற்கான காரணி வெளிப்படையானதே; உலக முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தில் வளர்முகநாடு களின் சமமதமற்ற நிலைமையை உறுதிப்படுத்தி, உலக சோஷலிஸ பொருளாதாரத்திலிருந்து ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீனமெரிக்க நாடுகளை தனிமைப்படுத்துகின்ற ஏகாதி பத்தியக் கொள்கைக்கு "சித்தாந்த" உறுதிப்பாட்டைத் தருவதே அந்த நோக்கமாகும்.

ப. பொ. உ. க. என்பது ஒரு பொது ஸ்தாபனமா கும். அதன் கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் ஏற் றுக் கொள்ளும் எந்த நாடும் அதில் உறுப்பினராகலாம். ப.பொ.உ.க. வில் அங்கத்துவமற்ற நாடுகளும் அதன் வேலைகளிற் பங்கேற்கலாம். ஐ.நா. பார்வையாளர் அந்தஸ்தும் ப.பொ.உ.க. வுக்குண்டு ஐ.நா. வர்த்தக மற்றும் அபி வீருத்தி சபையின் எல்லா முற்போக்கான சிபாரிசுகளையும் (ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீனமெரிக்க நாடுகளுடனான பொரு ளாதார உறவுகளை ஸ்தாபிப்பது சம்பந்தமானவை) ப.பொ. உ.க. நாடுகள் அங்கீகரித்து அவற்றிற்கு உதவுகின்றன.

இப்போது ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீனமெரிக்கா விலுள்ள 90 வளர்முக நாடுகளுக்கு ப.பொ.உ.க. நாடு கள் பொருளாதார விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப உதவிகளை வழங்குகின்றன. வளர்முக நாடுகளுக்கு பொருளாதார, தொழில்நுட்ப உதவி வழங்குவதற்காக ப.பொ.உ.க. சர்வதேச முதலீட்டு வங்கியில் 100 கோடி மாற்றத்தக்க ரூபிள்கள் விசேட நிதியாக சேமிக்கப்பட்டுள்ளது. வளர்முக நாடுகள் இந்நிதியிலிருந்து தொழிற் திட்டங்களுக்காக 14 வருட கடனைப் பெறலாம். ப.பொ.உ.க. வின் மாணவர் உதவி நிதிகளும் புதிதாய் விடுதலையுற்ற நாடுகளுக்கு நிபுணர்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் பெரும் பங்கை வகிக்கிறது.

முதலாளித்துவ நாடுகளுடனும் வளர்முக நாடுகளுட னும் அல்லாமல் ப.பொ.உ.க. வின் வரையறைக்குள் மட்டுமே பொருளாதார ஒத்துழைப்புகளை வைத்துக்கொள் ளத்தக்கதாக சோவியத் யூனியன் ப.பொ.உ.க. நாடுகள் மீது "நெருக்கடியை" ஏற்படுத்துகிறதென சில "சோவி யத்தியலாளர்கள்" கூறுகின்றனர்.

யதார்த்தத்தில் அனைத்து அங்கத்துவ நாடுகளின் பூரணசமத்துவம் என்ற கோட்பாட்டிலேயே ப.பொ.உ.க. அமைந்து செயற்படுகிறது.

புதிதாய் விடுதலையுற்ற நாடுகளுடனே ப.பொ.உ.க. வின் ஒத்துழைப்புகள் புறக்கணிக்கப்படுவதாக சில பூர்

ஷ்வா கட்டுரையாளர்கள் கூறுகின்றனர். 1960களின் ஆரம்பத்தில் ப.பொ.உ.க. 34 புதிய நாடுகளுக்கு உதவி வழங்கிற்று. இப்போது 90 நாடுகளுக்கு உதவுகின்றது. இந்நாடுகளுக்கு நீண்டகாலக் கடனாக 1500 கோடி மாற் றத்தக்க ரூபிள்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ப.பொ.உ.க. வின் ஒத்துழைப்புடன் 4500 தொழிற் சாலைகளும் ஏனைய திட்டங்களும் ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன மெரிக்க நாடுகளில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது நிர்மாணமாகியிருக்கின்றன. இவற்றில் 3000 தொழிற்சாலை கள் இப்போது செயற்படுகின்றன.

இப்போது ப.பொ.உ.க. நாடுகளின் எந்திரவியல் தொழில்கள் வளர்முக நாடுகளுக்கு பல்லாயிரம் வகை நவீன பொருட்களை வழங்குகின்றன, சோஷலிஸ நாடுகளின் உற்பத்திச் சக்திகள் வளர்ச்சியுறவில்லை என்ற கூற்றை இவையெல்லாம் பொய்யாக்குகின்றன.

வளர்முக நாடுகளின் 350,000 நிபுணர்களை ப.பொ. உ.க. நாடுகள் பயிற்றுவித்துள்ளன.

சோஷலிஸ நாடுகள் சோவியத் யூனியனின் வெளி நாட்டு வர்த்தகக் கொள்கையையே எவ்வித சிந்தனைமற்று பின்பற்றுவதாகவும், ஏனைய நாடுகளுக்கான பொருளாதார உதவிகளின் வடிவங்களையும் இயல்பையுமே நகல் செய்வதாகவும் பூர்ஷ்வா கட்டுரையாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் அந்த நாடுகளெல்லாம் தமது சொந்த அனு பவத்தையே பின்பற்றி நடப்பதை நடைமுறை செயல் களை உறுதிப்படுத்துகின்றன. பல்கேரியா, ஹங்கேரி, ஜெ. ஜ. கு. ரோமானியா, செக்கஸ்லாவாக்கியா முதலிய நாடுகளின் பலதரப்பட்ட தொழில்களையும், நுட்பங்களையும், அணுகுமுறைகளையும். உதவிகளையும் இதற்குதாரணமாகக் கூறலாம்.

பெருந்தொழில்களின் பல்வேறு துறைகளிலும், போக்கு வரத்திலும், வர்த்தகத்திலும் கூட்டுக் கம்பெனிகளை உருவாக்க ப.பொ.உ.க. புதிய நாடுகளுக்கு உதவு கிறது. டிசைன் மற்றும் ஆராய்ச்சி என்பவற்றிலெல்லாம் விசேட நிபுணத்துவமுள்ள ஸ்தாபனங்கள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன.

ஏனைய சமூக, பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை மேற் கொள்வதிலும் சோவியத் அனுபவங்களையே ப.பொ.உ.க. நாடுகள் குருட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றுவதாகவும் பூர்ஷ்வா அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இளம் நாடுகளின் புவியியல், தேசிய, வரலாற்று ஏனைய பிரத்தியேக நிலைமைகள் சோஷலிஸத்துடன் மாறுபாடாயிருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் கூறிவருகின்றனர்.

அதேவேளையில், சோஷலிஸ நிர்மாணம் பெர்து நியதிக்களாலேயே நெறிப்படுத்தப்பட்டாலும், சோவியத் யூனியனின் வடிவங்களையும் முறைகளையும், சோஷலிஸ நிர்மாண விகிதத்தையும் இயந்தரீகமாக சோஷலிஸ நாடுகள் நகல் செய்கின்றன எனக்கூறமுடியாது.

மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதையும், வர்க்கப் பகைமையையும் ஒழித்து உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியை முடுக்கி, பொதுமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த சோஷலிஸ சமூஹ நாடுகள் சில சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதை வாழ்க்கை நிர்ப்பந்திக்கிறது. புதிய நாடுகளுக்கு இக்கடமை மிக அவசரமாயுமிருக்கிறது.

கிராமப்புறங்களில் சோஷலிஸ புனரமைப்பை மேற்கொண்டதில் வளமான பல அனுபவங்களைப் ப.பொ.உ.க. நாடுகள் பெற்றுள்ளன. இந்த மாற்றப் போக்கின்போது அவை தமது தனித்துவமான வரலாற்று, பொருளாதார, கலாசார, மனோவியல் மற்றும் நிலைமைகளுக்கேற்ப சோஷலிஸ பொது விதிகளையே பிரயோகித்தன. முற்போக்கான சமூக மாற்றப் பாதையில் முன்னேறிய ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன்அமெரிக்க நாடுகளுக்கு அவ் அனுபவங்கள் பாரிய முக்கியத்துவமுள்ளதாயமைந்தன.

குறைந்த விஸ்தீரணத்தையும் மக்களையும், வரையறுக்கப்பட்ட இயற்கை வளங்களையும் கொண்ட பஸ்கேரியா, ஹங்கேரி, ரோமானியா போன்ற நாடுகளின் அனுபவங்களை சில வளர்முக நாடுகள் மிகக் கவனமாகப் பயில்வது ஆச்சரியமானதல்ல. முன்னெப்போதுமற்ற சமூக பொருளாதார எய்தல்களை சில தசாப்தங்களுக்குள்ளேயே இந்த நாடுகள் ஈட்டியுள்ளன. சில காலத்துக்கு முன்வரை வறிய நாடுகளாயிருந்த கியூபா, வியட்நாம் அனுபவங்களையும் நாடுமுறையையும் கூட புதிய நாடுகள் பயில்கின்றன இன்று இந்நாடுகளெல்லாம் பலதுறைகளிலும் மிக வேகமாக முன்னேறி வருகின்றன.

ஃ

ஃ

சோஷலிஸ நாடுகளின் பொருளாதாரக் கொள்கை புதிதாய் விடுதலையுற்ற நாடுகளிலுள்ள மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ளது. சர்வதேச உறவுகளில் தரம் வாய்ந்த புதிய கட்டத்தை ப.பொ.உ.க. நாடுகளுடனான பொருளாதார ஒத்துழைப்புகள் ஈட்டித் தந்துள்ளதாக அந்நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அடிக்கடி கூறுகின்றனர். நியாயமானதோர் உலக பொருளாதார ஒழுங்கை உருவாக்க புதிய நாடுகளுக்கு அது நடைமுறையில் உதவுகிறது. இது தொடர்பாக பிரபல இந்திய பொருளியலாளரான கே. தத்தா இவ்விதம் கூறியுள்ளார்: "வளர்முக நாடுகளுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்புகளும், இந்த நாடுகளுக்கும் சோஷலிஸ அமைப்பைக் கொண்ட நாடுகளுக்கும் இடையிலான பரஸ்பர உதவிகளும் வரலாற்று முக்கியத்துவமானவை. கடந்த 20 ஆண்டுகளில் பெற்ற சர்வதேச வளர்ச்சிகளால் இது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது."

“வொப்ரேவி இகொஹெமிசி”

வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்சனைகள்

வளர்முக உலகுபற்றி லியோனிட் பிரெஷ்னேவ்

நிலையான, ஸ்திரமான சமாதானம் தானாகவரமாட்டாது. ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆசியா, ஆபிரிக்கா, ஒஷியானியா ஆகிய இடங்களிலுள்ள சமாதானத்தை நேசிக்கும் சகல நாடுகளும் மக்களும் செயன்முனைப்பாக இதற்காகப் போராடினால், மட்டுமே இது உறுதி செய்யப்படும். உலகில் முன்றில் இரண்டு பாகத்தை ஒருங்கிணைத்துள்ள கூட்டுச் சேரா இயக்கம் யுத்த அழிவிற்கெதிரான போராட்டத்தில் பெரியதொரு சக்தியாகத் திகழ்கிறது.

கூட்டுச்சேரா இயக்கம் தனது அடிப்படைக் கொள்கைகளான ஏகாதிபத்தியம், கலோனியலிஸம் என்பவற்றிற்கு எதிரான, யுத்தம், ஆக்கிரமிப்பு என்பவற்றிற்கு எதிரான போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடாத்துதல், சமாதானத்தை வலுப்படுத்தல், சகல நாடுகளுக்கிடையிலும் நல்லுறவுகளையும், சமத்துவமான ஒத்துழைப்பினையும் உறுதிசெய்தல், சமூக முன்னேற்றத்திற்கு மிகச் சாதகமான சூழ்நிலைகளை உருவாக்குதல் என்பவற்றிற்கிணங்க தொடர்ந்து செயற்படுமென்று நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

எழுபதுக்களின் நடுப்பகுதியில் முன்னைய கலோனியல் நாடுகள் புதிய சர்வதேச பொருளாதார அணியொன்றை உருவாக்கும் பிரச்சனையை எழுப்பின. வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கும்போது சர்வதேச பொருளாதார உறவுகளை ஜனநாயக அடிப்படையில், சமத்துவ மார்க்கத்தில் புனர்நிர்மாணஞ் செய்வது இயல்பான செயற்பாடாகவே உள்ளது. இது குறித்துப் பல விஷயங்கள் செய்யப்படக் கூடியனவாகவும், செய்யப்படவேண்டியனவாகவும் உள்ளன. இப்பிரச்சனையின் முக்கியத்துவம் எவ்வகையிலும் குறைக்கப்படவே கூடாது. "வளமான வடக்கும்," "வறுமைமிக் தெற்கும்" என்ற பதங்களுக்கிடையிலுள்ள வேறுபாடு அகற்றப்படவேண்டும், சமத்துவமான பொருளாதார உறவுகளை ஸ்தாபிப்பதற்கான பங்களிப்பினை நல்குவதற்கு நாம் எப்பொழுதும் தயாராக உள்ளோம். உண்மையில் இவ்வாறான பங்களிப்பை நாம் நல்கியே வருகின்றோம்.

அதிசூரத்தனமும், குறுகிய சுயநலத் தேவைகளுக்காக மனிதகுலத்தின் ஜீவாதார நலன்களையே சூறையாடத் தயாராக உள்ளமையும் ஆக்கிரமிப்புத்தன்மை வாய்ந்த ஏகாதிபத்திய வட்டாரங்களின் கொள்கையினது உண்மை வடிவங்களாக உள்ளன. வெகுஜனங்களின் விடுதலைப் போராட்டங்களை அவை 'பயங்கரவாதம்' எனக்காட்ட முன்வகின்றன. உண்மையில் அடையமுடியாத ஒன்றினை அடைவதற்கு அவர்கள் முயல்கிறார்கள்—உலகில் முற்போக்கான மாற்றங்களுக்குத் தடைபோடுவதற்கும், மக்களின் இலக்குகளை நிர்ணயிப்பவர்களாவதற்கும் அவர்கள் முயல்கிறார்கள்.

எமது கட்சியின் 26வது காங்கிரஸ் என்பதுகளுக்காவ பரந்தளவிலான சமாதான வேலைத்திட்டமொன்றினை முன்வைத்துள்ளது. சகல நாடுகளுக்கும் சோவியத் பிரேரணைகள் விடுக்கப்பட்டுள்ளன. உலகின் சகல பிரதேசங்களிலுமுள்ள சூழ்நிலையை விருத்திசெய்வதற்காக இவை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அணிசேரா இயக்கம் இன்று

அணிசேரா இயக்கம் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஸ்தாபன வடிவத்தைப் பெற்றது. இன்று இதில் 96 நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன. ஏகாதிபத்தியத்தின் ராணுவ அணிகளொன்றைக்கு பதிலாகவும், கலோனியலிஸ அமைப்பினது வீழ்ச்சியின் பெறுபெறுகவும் சர்வதேச உறவுகளில் தோற்றம் பெற்ற மாபெரும் வளர்ச்சிகளுள் இதுவும் ஒன்று.

அணிசேராமையின் அரசியல் உள்ளூறை என்ன? பெரும் வல்லரசுகளின் ராணுவ—அரசியல் அணிகளில் சேராத ஒரு அரசியல் மார்க்கத்தைப் பின்பற்றும் நாடுகளைக் குறிக்க இப்பதம் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இதற்கு இதிலும் பார்க்க கூடுதல் அர்த்தம் இருக்கிறது. இத்தகைய மார்க்கத்தின் பிரதான நோக்கமே பிரதானமானது 1947 இல் இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் உரையாற்றுகையில் அணிசேராமைக் கருத்தை முதன் முதலில் ஜவஹர்லால் நேரு வரையறுத்தளித்தார். அப்போது அணிசேராமையின் முக்கிய நோக்கம் ஏகாதிபத்திய அணிகளிலும், மற்றும் ராணுவ அரசியல் ஸ்தாபனங்களிலும் விடுதலையுற்ற நாடுகளை சேர்ந்துக் கொள்ளவும் ஐக்கிய அமெரிக்காவும் அதன் நேச நாடுகளும் கொண்டுவந்த நிர்ணயத்தை எதிர்ப்பதும்; மேற்கினது தவறினால் ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு மிடையில் உக்கிரமாகியிருந்த மேரதுதலில் மரட்டிவிட ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் எத்தனிப்புகளை நிராகரிப்பதுமேயாகும். இந்தக் கொள்கையின் அடிச்சரடு ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் சுதந்திரத்தைப்பாதுகாப்பதும் வலுப்படுத்துவதுமாகும். இந்த இயக்கத்தின் முடிவுகளில் இது மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. விடுதலையுற்ற நாடுகளை வளர்ப்பதும் வலுப்படுத்துவதும் இவற்றின் சுதந்திரத்தையும் தேசிய முழுமையையும் சக்திப்படுத்துவதும், இந்த நாடுகளது மக்களின் சமூக—பொருளாதார மட்டத்தை உயர்த்துவதும், உலக சமாதானத்தைப்பாதுகாப்பதும் அணிசேரா இயக்கத்தின்

நோக்கமாகும் என்று 1981இல் டில்லியில் நடந்த அணிசேரா நாடுகளினது அயல் நாட்டு அமைச்சர்கள் மாநாடு வலியுறுத்தியது.

அணிசேரா நாடுகளினது சுதந்திரத்தைப் பேணும் இந்த அடிப்படைப் பணியினுக்கு ஏற்றதாகவே அணிசேரா இயக்கத்தின் அயல் நாட்டுக் கொள்கைக் கடமைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. 1979 செப்டம்பரில் நடந்தமாநாட்டின் வேது தொடர் கூட்டப் பிரகடனம் ஏகாதிபத்தியத்தையும், கலோனியலிஸத்தையும், இன ஒதுக்கலையும், இனவாதத்தையும், அந்நிய ஆக்கிரமிப்பையும், ஆதிக்கத்தையும், தலையீட்டையும், மேலாதிக்கத்தையும், பெரியவல்லரசுக் கொள்கையையும், அணிகள் அமைக்கும் கொள்கையும் எதிர்ப்பதே இதன் நோக்கங்களாகும் என்று தெரிவித்தது முன்னே நாள் காலனி நாடுகள் ஏறத்தாழ அனைத்துமே அணிசேராக் கொள்கையைக்கடைப்பிடிப்பதால் சுதந்திரமான வளர்ச்சிப் பாதையைப் பின்பற்றுவதற்கான முன்னே நாள் காலனி நாடுகளினது தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் தொடர்ச்சியே இது எனவும் கூறலாம். அணிசேராமையின் இந்த அரசியல் பணிக்கு ஏற்பவே அணிசேரா நாடுகள் பிரத்தியேகக் கடமைகளை முன்வைத்துள்ளன. இந்தக் கடமைகள் இன்றைய உலக அரசியலின் ஏறத்தாழ அனைத்துத் துறைகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

★

இன்று அணிசேரா கோட்பாட்டை சர்வதேச சட்ட கோட்பாடு என்ற அந்தஸ்தில்வைத்துப் பேசமுடியும் சமாதான சகஜீவனத்திற்காகவும், அதன் கோட்பாடுகளை கரூராகக் கடைப்பிடித்தற்காகவும், மக்களின் சுதந்திரத்திற்காகவும் முன்னேற்றத்திற்காகவும் முனைப்பாகப் போராடுவதன் மூலம் தனது தேசிய சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்த விழையும் ஒரு நாடு அணிசேராமையைத் தனது அயல் நாட்டுக் கொள்கையாகக் கொள்வதன் மூலம் இதன் சட்ட பூர்வமான உள்ளூறை வெளிப்பாடு பெறுகிறது.

இந்தக் கோட்பாட்டிற்கும், அணிசேரா கொள்கைக்கும் உட்பாட்டுடையதாகவும் இருக்கும் ஒரு நாட்டின் கடமைகளுடனும் உரிமைகளுடனும் மிக நெருங்கியதாக சோஷலிஸ நாடுகளுக்கும் அணிசேரா நாடுகளுக்கும் இடையிலான ஒத்துழைப்பை எதிர்ப்பவர்கள் திரித்துக் கூறும் ஒரு பிரச்சையுள்ளது இந்தியா, இராக், அங்கோலா, மொஸாம்பிக், அப்கானிஸ்தான், வியத்நாம், எதியோப்பியா, யேமன் மக்கள் ஜனநாயகக் குடியரசு, சிரியா, கொங்கோ ஆகிய நாடுகளுடன் சோவியத் யூனியன் செய்து கொண்டுள்ள சமாதான நட்புறவு, ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தத்தைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம் இந்த ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்ளப்பட்டதை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மட்டுமல்ல, சில அணிசேரா நாடுகளின் தலைவர்களும் அணிசேராமையை ஒவ்வாத்தென இதைக் கண்டிக்கிறார்கள்.

ஆனால் சமாதான சகஜீவனக் கோட்பாட்டையும், நாடுகளினதும் மக்களினதும் சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்தும் கொள்கையையும் பின்பற்றும் அணிசேரா இயக்கத்தில் இல்லாத ராஜ்யங்களுடன் அணிசேரா இயக்க நாடுகள் பொருளாதார-வர்த்தக ஒப்பங்கங்களையும், அரசியல் உடன்படிக்கைகளையும் செய்து கொள்வது ஒன்றும் தவறான தல்ல. பெல்கிரேட் மாநாட்டின் பிரகடனம் முதல் இந்த இயக்கத்தின் தல்தாவேஜுகள் எல்லாவற்றிலும் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் டில்லியில் கூடிய அணிசேரா இயக்கத்தின் பிரதிநிதிகள் தமது ஏகாதிபத்திய விரோத நோக்கங்களையும் சமாதான இலட்சியங்களையும் சாதிக்க அனைத்து ஜனநாயக சமாதான சக்திகளுடனும் நாடுகளுடனும் சமத்துவ அடிப்படையில் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருப்பதாகப் பிரகடனம் படுத்தினர்.

மேற்குறிப்பிட்ட சோவியத் யூனியனின் சமாதான நட்புறவு, ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தம் ஆக்கிரமிப்பு நோக்கங்களைக் கொண்டதல்ல. அணிசேரா இயக்க உறுப்பு நாடுகள் என்ற வகையில் அந் நாடுகளின் உரிமைகளிலும் எவ்விதத் தலையீட்டையும் செய்வதில்லை. நாடுகளின் சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்துவதும், சமாதான சோக்கங்களுக்காக பன்முக ஒத்துழைப்பை வியாபிப்பதும் இவற்றின் நோக்கமாகும். இந்த உடன்படிக்கைகள் சமாதான சகஜீவனக் கோட்பாடுகளுக்கு விசுவாசத்தை ஊர்ஜிதம் செய்வதுடன், அணிசேரா இயக்கம் பாலான சோவியத் யூனியனின் பெரு மதிப்பையும் எடுத்து நிறுவுகின்றன. அணிசேராமையுடனான இவற்றின் பூரண இயைபினை எகிப்துடனும் சோவியத் யூனியன் செய்து கொண்ட இத்தகைய உடன்படிக்கைகளைப் பொறுத்து எழுந்த நிலைமைகள் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன. இந்த இரு நாடுகளினதும் இனாதிபதிகள் இவ் உடன்படிக்கைகள் ரத்து செய்தார்கள். இதன் விளைவாக இவ்விரு நாடுகளுமே ஏகாதிபத்தியத்தின் செல்வாக்கிற்குள் இழுப்பட்டதுடன் அணிசேரா இயக்கத்தின் இலட்சியங்களிலிருந்தும் பிறழ்ந்து விட்டன. முதலில் எகிப்து இஸ்ரேலுடன் தனி உடன்படிக்கை செய்தது பின்னர் அமெரிக்காவுக்கு ராணுவத் தளங்களை வழங்கி து. ராணுவத் தளங்கள் பற்றி கென்யா, ஓமான், லோமாவி ஆகிய நாடுகளுமே அமெரிக்காவுடன் உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டுள்ளன.

சர்வதேசிய உறவுகளில் முக்கியமான காரணி

அணிசேரா இயக்கத்தின் சமூக-அரசியல் வேர்கள் மக்களின் கலோலியலிஸ எதிர்ப்பு தேசிய விமோசனப் போராட்டத்திலும், இளம் நாடுகள் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பது பொருளாதார வளர்ச்சியை ஈட்டுவது என்பதிலும் ஆழப்பதிந்து நிற்கின்றன. இதனால்தான் இந்த இயக்கம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு முனைப்பைக் கொண்டதாக உள்ளது இதன் தோற்றத்திற்கான வர்வாற்றுச் சூழ்நிலைகளின்

பிரதானமானது வரலாற்றிலேயே முதற் தடவையாக விடுதலைக்கான தமது போராட்டத்தில் காலனி மக்களுக்குக் கிடைத்த உறுதியான ஆதரவாகும். ஏகாதிபத்தியத்தின் உலக வியாபித ஆக்கிரமிப்பு திட்டங்களைக் கடிவாளமிடக் கூடிய வரலாற்றுச் சக்தி—உலக சோஷலிஸம் இல்லாவிடில் இந்த இயக்கத்தின் தோற்றமும் இதன் செல்வாக்கும் அதிகரிப்பும் சாத்தியமற்றதாகவே இருந்திருக்கும்.

சோஷலிஸ நாடுகளும் அணிசேரா நாடுகளும் பொது நலன்களை பொது பந்தோபஸ்தை வலுப்படுத்துவது, முன்னேற்றத்தை ஈட்டுவது ஆகிய ஜீவாதார நலன்களைத் கொண்டுள்ளன. இதற்காக இவை சர்வதேச உறவுகளை ஜனநாயகப்படுத்துவவற்றாகப் பாடுபடுவதுடன், ஏகாதிபத்தியத்தையும், கலோனியலிஸத்தையும், நவகலோனியலிஸத்தையும் இனவாதத்தையும் எதிர்த்து முன்வருகின்றன. இந்த இலட்சியங்களுக்கு உழைப்பதில் இந் நாடுகள் கூட்டாளிகளாகும். இதனால்தான் அணிசேரா இயக்க நாடுகள் மத்தியில் கொரிய ஜனநாயக மக்கள் குடியரசு, கியூபா, லாவோஸ், வியத்தியாம், யுகோஸ்லாவியா, கம்பூச்சா, அப்காஸ்தான் போன்ற சோஷலிஸ நாடுகளும் சோஷலிஸத் திசையமைவைக் கொண்ட பல நாடுகளும் உள்ளன. இந்த நிலையில் அணிசேரா இயக்க நாடுகள் பாரிய சமுதாய—அரசியல், சமூக—பொருளாதார வேறுபாடுகளைக் கொண்டவையாக இருப்பது இயல்பே. இந்த இயக்கம் சோஷலிஸ நாடுகளை முதலாளித்துவ நாடுகளை நிலப் பிரபுத்துவ நாடுகளை, சோஷலிஸத் திசையமைவைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ள நாடுகளை, முதலாளித்துவப் பாதையில் வளர்ந்துவரும் நாடுகளை தன்னணியில் கொண்டுள்ளது. பெருவாரி நாடுகளினது பொருளாதாரம் பின்தங்கல் நிலைமைகளிலும், சார்ந்து நிற்கும் பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைமைகளிலும் இந்த இயக்கத்தை உண்மையான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அடிப்படையில் ஐக்கியப்படுத்துவது சில பல சிக்கல்களைக் கொண்டிப்பது இயற்கையானதே அதே நேரத்தில் இது இந்த அணியில் ஏகாதிபத்திய சூழ்ச்சிகளை மேற்கொள்வதையும் சாத்தியமானதாக்குகிறது.

இவை அனைத்தும் இந்த இயக்கத்தின் அரசியல் சக்திகளுக்கிடையிலான அரசியல்—வர்க்க உறவுகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதுடன், இதனுள்போராட்டம் கூர்மைப்படுவதற்கும் இட்டுச் செல்கின்றன.

அணிசேரா இயக்கம் சர்வதேச உறவுகளில் முன்னுதாரணமற்ற ஒரு புதிய ஸ்தாபனம்—சட்ட பூர்வமான சக்தியாகும் ஸ்தாபிதமான சர்வதேச உறவுகளின் அமைப்பில் இது சர்வ—அரசாங்க ஸ்தாபனங்களினதும் மாநாடுகளினதும் மத்தியில் ஒரு இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. சட்டபூர்வ உடன்படிக்கை வடிவத்தைப் பெறவிட்டாலும், இது சிறப்பான செயற்பாட்டு வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளது. தமது நிலைபாடுகளுக்கும் முடிவுகளுக்கும் மிகப்பரவலான சர்வதேச ஆதரவைத் திரட்டும் சாதனமாக இது விடுதலையடைந்த நாடுகளின் கரங்களில் உள்ளது.

ரூபன் அன்றியாசியன்
விஞ். வேட்பாளர் (புனியியல்)

பெற்றோலும் ஏகாதிபத்தியமும் சமூக முன்னேற்றமும்

தலையாய முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு குறைந்த நிலையில் பலவித சலுகைகளுடன் திரவ எரிபொருளை விநியோகஞ் செய்து வந்த வளர்முக எண்ணெய் ஏற்றுமதி நாடுகள் கலோனியலிஸ—ஏகபோகப் பொறிமுறையைச் சிதைப்பதில் பிரதான இடத்தினை வகிக்கின்றன. ஒபெக் அங்கத்துவ நாடுகள் பல தடவைகள் திரவ எரிபொருட்களின் விலையை உயர்த்தியுள்ளன. 1973-1980 காலப்பகுதியில் எண்ணெய் ஏற்றுமதியால் பெறப்பட்ட பணம் பத்து மடங்காக, பொத்தம் 1.2 மில்லியன் டாலராக அதிகரித்துள்ளது. 1980ல் மட்டும் 300 ஆயிரம் மில்லியன் டாலர் லாபமாக ஈட்டப்பட்டுள்ளது.

சில ஒபெக் நாடுகளில், குறிப்பாக சிறிய அராபிய நாடுகளில் அவற்றின் உள்நாட்டுக் செலவீனங்களைவிட எண்ணெயாற் பெறப்படும் வருமானம் அதிகமாக உள்ளது. உதாரணமாக 1979ல் சலூதி அரேபியா 62 ஆயிரம் மில்லியன் டாலர்களையும், குவெய்த் 21 ஆயிரம் மில்லியன் டாலர்களையும், ஐக்கிய அரபு எமிரேற் (யூ ஏ ஈ) 13.6 ஆயிரம் மில்லியன் டாலர்களையும் லாபமாகப் பெற்றன. இந்நாடுகள் தமது அபிவிருத்தித் தேவைகளுக்கும், பாரிய அளவில் ஆயுதங்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கும் பெருமளவு பணத்தைச் செய்தபோதிலும் தாம் ஈட்டும் பணம் முழுவதையும் அவற்றால் செலவு செய்யமுடியா திருந்தது, வளக்கமாக எண்ணெய்க் கொடுப்பனவுகளை மேற்கொள்ளும் ஐக்கிய அமெரிக்க டாலர்கள் வெளி நாட்டுச் செலாவணியாக வந்து குவிந்தன. 1973-1980ல் கொடுப்பனவுகளின் கூட்டுச் சமநிலை 32. ஆயிரம் மில்லியன் டாலககளுக்கும் அதிகமாக இருந்தது.

உண்மையில் சகல நாடுகளும் இவ்வாறு பெருந்தொகையான வெளிநாட்டுச் செலாவணிகளை ஈட்டவில்லை. பிரதானமாக சலூதி அரேபியா, குவெய்த், லிபியா, குவாற்றூர், ஐக்கிய அரபு எமிரேற், ஈராக், முன்னை ஷாவின் கீழிருந்த ஈரான் ஆகியவையே இவற்றை ஈட்டின அல்ஜீரியா, வெனிசூலா, காபொன், இந்தோனேசியா, நைஜீரியா, ஈக்குவடோர் ஆகியவை எண்ணெய் மூலம் தாம் ஈட்டிய பணத்தை அபிவிருத்திக்காகச் செலவிட்டன. இரண்டாவது குழுவைச் சேர்ந்த நாடுகள் யாவும்

வெளிநாட்டுக் கடன்களைக் கொண்டிருக்கின்றன, இக்கடன் தொகை ஏறக்குறைய 35 ஆயிரம் மில்லியன் டாலர்களாகும். முற்போக்கான எண்ணெய் உற்பத்தி நாடுகள் தாம் ஈட்டும் லாபங்களை வெகுஜனங்களின் நலன்களுக்காக, சமூக—பொருளாதார புனருத்தாரணத்திற்காகச் செலவிடுகின்றன.

சிறிது காலத்திற்கு முன்னர் இந்நாடுகள் ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஜெர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசு, பெரிய பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜப்பான், சுவீட்சலாந்து ஆகிய நாடுகளிலுள்ள பெரும் ஏகபோக நிறுவனங்களிலும், வங்கிகளிலும் பெருந்தொகையான பங்குகளை வாங்கியுள்ளன. 1979ல் வங்கி வைப்புக்களின் மொத்தத் தொகையில் எண்பத்தெட்டு சதவீதம் நான்கு நாடுகளுக்கே உரியன: அவை சவுதி அரேபியா, குவெய்த், ஐக்கிய அரபு எமிரேற்றுக்கள், ஈரான் என்பனவாகும். கணிப்பீடுகளின்படி 1980ல் சவுதி அரேபியா 118 ஆயிரம் மில்லியன் டாலர்களையும், குவெய்த் 64 ஆயிரம் மில்லியன் டாலர்களையும், ஐக்கிய அரபு எமிரேற்றுக்கள் 26 ஆயிரம் மில்லியன் டாலர்களையும் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களாகக் கொண்டுள்ளன.

பிரச்சனையின் இன்றொரு திசையை நோக்கிக் கவனத்தைச் செலுத்துவோம். 1980ல் ஒபெக், வெளிநாட்டு மூலதன முதலீடுகளிலிருந்து பெற்றவருமானம் 27 ஆயிரம் மில்லியன் டாலர்களாக அதிகரித்துள்ளதாக ஐக்கிய அமெரிக்கா நிதியீட்டாளர்கள் மதிப்பீடு செய்துள்ளார்கள். செல்வந்த அராபிய நாடுகள் மிக விரைவாக “முதலீட்டாளர்களாக” மாறிவருகின்றன. பெற்றோலிய சகாப்தம் முடிவடைந்தாற்கூட மூலதன ஏற்றுமதிகளால் அவை லாபமீட்டிவரும். இந்த வருமானங்கள் ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் அவை முதலீடு செய்துள்ள மூலதனங்களிலிருந்து கிடைக்கும்.

புதிய சர்வதேச பொருளாதார அணியொன்றினை உருவாக்குவதற்கான போராட்டத்தில் அராபியச் சக்கரவர்த்திகளின் செயன்முறைப்பான பங்களிப்புப் பற்றிய பிரச்சனைகள் ஏதாவது உள்ளனவா? செல்வந்த அராபிய நாடுகள் மேற்குநாடுகளில் வைத்திருக்கும் பங்குகள் ஏகாதிபத்திய ஏகபோகங்களின் வியாபாரப் பங்காளர்களாக இந்நாடுகளை ஆக்குகின்றது. பாதுகாப்புக்கென பெருந்தொகை ஆயுதங்களைக் கொள்வனவு செய்வது, முதலாளித்துவ மேற்கூல்கின் அரசாங்கங்களுக்கு கடன் வழங்குவது போன்ற செயற்பாடுகள் சகல ராஜ்ய ஏகபோக முறையின் கூட்டாளிகளாக இவற்றை ஆக்குகின்றன. உதாரணமாக சவுதி அரேபியாவின் அரசு குடும்பத்து உறுப்பினர்கள் சர்வதேச எண்ணெய் குழுவில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் மொபில் எண்ணெய் தாங்கிக் கப்பற் கம்பனியின் 40 சதவீதப்பங்களை விலைக்கு வாங்கியுள்ளார்கள். இவ்வாறே

இச்சக்கரவர்த்திகள் பல்தேசிய இணையங்களில் நிதியீட்டம் செய்த பங்காளிகளாக இருக்கிறார்கள், இப்பல்தேசிய இணையங்களுக்கு எதிராகவே ஒப்பெக் அங்கத்துவ நாடுகளின் தேசபக்த சக்திகள் போராடிவருகின்றன. முதலாளித்துவ மேற்கின் பொருளாதார வளர்ச்சியிலேயே இந்தச் சக்கரவர்த்திகளின் வருமானம் தங்கியுள்ளது (எண்ணெய் உற்பத்தியின்போது மட்டுமின்றி எண்ணெய்ச் சகாப்தம் முடிந்த பின்னரும் கூட இது நிகழும்). அராபியச் சொத்துக்களை உபயோகிப்பதற்கும் மேலாக கூட்டு இணையங்களின் பெயர்ப்பலகையின் முக்காட்டின் கீழ் சர்வதேச ஏகபோகங்கள் வளர்முக நாடுகளை மேலும் ஆழமாகச் சுரண்டிவருவதுடன்—தமது ஸ்தானங்களையும் அங்கு நிலை நிறுத்தியுள்ளன.

மத்தியகிழக்கில் முற்போக்குச் சக்திகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தின் நட்புச்சக்திகளாக அராபியச் சக்கரவர்த்திகள் இருந்துவருவது முற்றிலும் இயல்பானதே. ஒப்பெக்கில் சவுதி அரேபியா முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு போக்கினைக் கடைப்பிடித்து வருகிறது. ஒப்பெக்கின் ஏனைய பங்காளிகளைவிட குறைவான மட்டத்திலேயே எண்ணெய் விலையை இது தொடர்ந்து வைத்திருக்கின்றது. ஐக்கிய அமெரிக்க எண்ணெய் ஏகபோகங்களின் லாபங்களுக்காகவே இவ்வாறு இது செயற்பட்டுவருகிறது. இந்த ஏகபோகங்கள் சவுதி அரேபிய எண்ணெயினை மறுவிற்பனை செய்வதன்மூலம் கோடானுகோடி டாலர்களை லாபமாகப் பெற்றுவருகின்றன.

பெற்றோடொலர்களை உபயோகிப்பதிலிருந்து கிடைக்கும் பெருந்தொகையான லாபங்கள் ஏகாதிபத்தியங்களையே சென்றடைகின்றன எனக் கூறுவதற்குப் போதிய காரணங்கள் உள்ளன. 1979 நவம்பர் மாதத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கத்தினால் ஈரானியச் சொத்துக்கள் முடக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளமை பெற்றோடொலர்களை உண்மையிலேயே கட்டுப்படுத்துபவர்கள் யாரென்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

வளர்முக உலகில் ஜே. ச. கு. ஏகபோகங்கள்

வளர்முக நாடுகளின் பொருளாதாரத் தில் தலையாய முதலாளித்துவ நாடுகளின் ஏகபோகங்கள் நாடாத்தும் ஊடுருவல்பற்றி அறிந்துகொள்வதில் எமது சஞ்சிகையின் வாசகர்கள் ஆர்வம் கொண்டீர்ளாராகள். மேற்கு ஜேர்மன் இணையங்கள் கடைப் பிடிக்கும் வழிமுறைகளைப் பற்றி இக் கட்டுரை விபரிக்கிறது.

ஜேர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசின் பொருளாதாரம் இறக்குமதி செய்யப்படும் மூலப் பொருட்களிலேயே முற்று முழுதாகத் தங்கியுள்ளது. மேற்கு ஜேர்மனி தனது மொத்தத் தேவையில் 40 சதவீத இரும்புத்தாதுனையும், 90 சதவீத எண்ணெயையும், 40 சதவீத விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களையும், 30 சதவீத நுகர்ச்சிப் பண்டங்களையும் வளர்முக நாடுகளிலிருந்தே பெறுகிறது. இதேபோது தனது ஏற்றுமதிப் பொருட்களில் 25 சதவீதமானவற்றை ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தீனமெரிக்கா, மத்திய அமெரிக்க ஆகிய இடங்களுக்கு அனுப்பிவைக்கிறது.

புதிய ந்சதைகளுக்கான தனது போராட்டத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்காவினைப் போன்று நெருக்கடி நிலைகளை மேற்கு ஜேர்மனி தோற்றுவிப்பதில்லை. ஜே. ச. கு. வளர்முக நாடுகளின்பால் வெளிப்படையான அரசியல் அடக்குமுறைகளை இலக்காகக் கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால் அதேவேளையில் இரண்டு உலகமுறைமைகளுக்கிடையிலான போராட்டத்தில் இதுவும் பங்குகொண்டுள்ளது. இளம் நாடுகளின் பொருளாதாரத்தை ஆக்கிரமிப்பதற்காக பல்வேறு வழிமுறைகளை அது உபயோகித்துவருகிறது, மூலதன ஏற்றுமதி இவற்றிலொன்றாகும். ஜேர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசின் வெளிநாட்டு முதலீடுகளில் மூன்றிலொரு பகுதி வளர்முக நாடுகளிலேயே முடக்கப்பட்டுள்ளன.

அனுபவப் பகிர்வா அல்லது சூறையாடலா?

மேற்கு ஜேர்மன் பல்தேசியக் கம்பனிகள் ஏனைய நாடுகளில் காணுன்றியபின் அந்நாடுகளின் பொருளாதாரங்களை நலிவுறச் செய்கின்றன. அங்குள்ள கைத்தொழில் அமைப்புக்களை தமது தேவைகளுக்கேற்றவாறு உருமாற்றிக் கொள்கின்றன. தமது பல்தேசிய இணையங்களைப் பற்றித் தவறாகக் கூறக்கொள்ள எதுவுமேயில்லையென்று மேற்கு ஜேர்மன் சித்தாந்தவாதிகள் கூறிக்கொள்கிறார்கள். இவை நவீன தொழில்நுட்பத்தை வழங்குகின்றன. உள்நாட்டு மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்கிக் கொடுக்கின்றன, தேசிய ஆளணிகளுக்குப் பயிற்சியளிக்கின்றன, தேசிய தொழில் நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியினைத் துரிதப்படுத்துகின்றன என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

பல்தேசிய இணையங்கள் புதிதாக விடுதலையடைந்த நாடுகளின் பொருளாதாரத்திற்கு அனுபவமூட்டும் பாடசாலைகளைச் சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் இவையெல்லா வற்றிற்கும் முரணாக இந்த ஏகபோகங்கள் வளக்கமான முதலாளித்துவ வந்திகளுக்கமைவாக நுணுக்கமான தொழில்நுட்ப, உற்பத்தி முறைகளை 'வர்த்தக ரகசியங்களாக' மறைத்துவைத்திருக்கின்றன. வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் சிந்தனைகள் யாவும் லாபத்தில் மட்டுமே தங்கியிருக்கின்றன.

இளம் நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் மூலதன ஊடுருவல்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில், அரசியற் கொந்தளிப்புகள் ஏற்படும் காலத்தில் தனது ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு பொன் அரசாங்கம் தகுந்த பாதுகாப்புக்களை வழங்குகின்றது. ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு இடையூறு ஏற்படும் போது இத்தனியார்துறை அரசு துறையாக 'தற்காலிகமாக' மாற்றப்படும். உடனடியாக இதற்கான பரிசாரங்கள் செய்யப்படும். 1959 லிருந்து 1980 வரை ஜேர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசின் தனியார்துறை நிறுவனங்களுக்கு 2,000 துடவை பாதுகாப்பும், உறுதிப்பாடும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கென மொத்தம் 4.6 பில்லியன் மார்க்குகள் செலவு செய்யப்பட்டன. இந்தப் பாதுகாப்பு, உறுதிப்பாட்டு நிதியில் லத்தீனமெரிக்காவில் முதலீடுசெய்தவர்களுக்கு 37 சதவீதமும், ஆபிரிக்காவில் முதலீடு செய்தவர்களுக்கு 28 சதவீதமும், ஆசியாவிலும், ஐரோப்பாவிலும் முதலீடு செய்தவர்களுக்கு முறையே 24, 11 சதவீதங்களும் ஒதுக்கப்பட்டன.

ஒரு பிரதான நெம்புகோல்

கடந்த தலாபத்தில் உலக அரசியல் வரைபடம் கணிசமான மாற்றத்திற்குள்ளாகியுள்ளது சுதந்திரத்தை

யென்றெடுத்த இளம் அரசுகள் இப்பொழுது பொருளாதார சுதந்திரத்தினைப் பெறுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளன. பாரிய சமூக மாற்றங்களை அவை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்கான மக்களின் விருப்பங்களையும், பல்லாண்டுகாலப் பின்னடைவுகளிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொள்வதற்கான அவர்சளுடைய அபிவிருத்திகளையும் இன்று ஏகாதிபத்தியத்தினால் புறக்கணித்து விட முடியாதிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் அவற்றைத் தமது பிடியினுள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையை ஏகாதிபத்தியம் ஒழிந்துவிடவில்லை. பல்தேசிய இனங்களுடன் சேர்ந்து "அபிவிருத்திக்கான உதவி" என்றழைக்கப்படும் 'நெற்றிகோலும்' பிரதான இடமொன்றை வகிக்கிறது. இப்பெம்பு முறை ஜேர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசில் 1952ல் வடிவம்பொ. ஆரம்பித்தது. 1961ல் வளர்முகநாடுகளுடனான தொடர்பிற்கான அமைச்சு உருவாக்கப்பட்டது. இன்று இதற்கான டொலாத்த ஒதுக்கீட்டுத்தொகை 150.8 பில்லியன் மார்க்குகளாகும். இரண்டு சமூக அமைப்புகளுக்கிடையிலான முரண்பாட்டுச் சூழ்நிலையில் வளர்முகநாடுகள் முதலாளித்துவச் சார்புள்ளனவாக இருக்கவேண்டுமென மேற்கு ஜேர்மனி பெரிதும் விரும்புகிறது. ஜேர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசு வழங்கும் உதவிகள் எவ்வித அரசியற் பிணைப்புக்களும், மூடிமறைப்புக்களும் இல்லாமல் மனிதாபிமான அடிப்படையிலேயே வழங்கப்படுவதாக எண்ணிற்றந்த உத்தியோகபூர்வமான, உத்தியோகபூர்வமற்ற உறுதிப்பாடுகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் உண்மையில் அரசியல் ரீதியான இலக்குகளே உதவி வழங்கலைத் தீர்மானிக்கின்றன.

இதற்கான மிகச் சிறந்த உதாரணம் பாகிஸ்தான் விவகாரமாகும். ஏனைய நாடுகளைவிட இந் நாட்டிற்கு பொன் வழங்கியுள்ள உதவி மிக அதிகமானதாகும். இப்பிரதேசத்தில் "சோவியத் செல்வாக்கு" அதிகரித்துவருகிறது என்ற கற்பனைத் தோற்றப்பாட்டிற்கான கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு இடத்தில் பாகிஸ்தான் இருப்பதால் இந்த உதவி வழங்கப்படுகிறது.

★

★

★

ஏனைய முதலாளித்துவ நாடுகளைப் போலவே ஜேர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசும் விடுதலையடைந்த நாடுகளின் பாத்திரத்தினை மறுமதிப்பீடு செய்கிறது. ஒரு புதிய சிக்கலான உலகமொன்று உதயமாகிவிட்டது. மேற்கு நாடுகள் தமது சொந்த வழிமுறைகளை அங்கு திணிப்பதனை இலக்காகக் கொண்டு இதற்கான மார்க்கங்களைத் தேடி வருகின்றன. விடுதலையடைந்த நாடுகள் தமது பூரண சுதந்திரத்தை அடைவதற்கான போராட்டத்தில் இயல்பாகவே ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து வருகின்றன. இப்போராட்டத்தில் விடுதலையடைந்த நாடுகள் சோஷலிஸ சமூகத்தின் சகல ஆற்றை ஆதரவின்மீதும் பெற்றுள்ளன.

"சோவியத்கயா ரெஸியா" பத்திரிகையிலிருந்து

வாஷிங்டன் நியோ கலோனியலிஸ வேட்கை

லியோனிட் மெவெட்கேரு

வாஷிங்டன் நியோ கலோனியலிஸ வேட்கை

"ஐக்கிய அமெரிக்காவின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக" என்ற போர்வையின் கீழ் ஏனைய நாடுகளின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடுவது அமெரிக்க வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் ஒருபகுதியாக மாறியுள்ளது. தென் மேற்கு ஆசியா முழுவதையும் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் "மூன்றாவது மத்திய கேந்திர பிராந்தியமாக" வாஷிங்டன் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது அத்துடன் மேற்கு ஐரோப்பாவும் தூர கிழக்கும் தமது நாட்டின் ஜீவாதார பிரதேசங்களெனவும் அது கோரிவருகிறது.

ஆபத்தான சதித்திட்டங்கள்

வாஷிங்டனின் நியோ—கலோனியலிஸ வேட்கைகளுக்கு ஆதரவு நல்குவதற்காக அமெரிக்க தந்திரோபாயவாதிகள் மத்திய கிழக்கில் தளங்களையும், இராணுவஸ்தானங்களையும் நிறுவிவருகிறார்கள். இதே நேரத்தில் காமிப் டேவிட் ஒப்பந்தங்களால் வழங்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களையும் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வது உசிதமென அவர்கள் கருதுகிறார்கள், இவற்றைக் கொண்டு "பிரதேச பாதுகாப்பு ஆணி" ஒன்றை உருவாக்க அவர்கள் முயல்கிறார்கள். இஸ்ரேல் ஓர் "உண்மையான, நம்பகமான சிநேகசக்தி" யென்றும், ஐக்கிய அமெரிக்க துரித பரம்பற்படைக்காள விமானநிலையங்களையும், தளங்களையும் நிர்மாணிக்க அவை உதவுமென்றும் அவர்களின் சிலர் கருதுகிறார்கள். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் டடைபலத்தை உபயோகிப்பதற்கான சதித்திட்டங்களையும் அல்லது மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கும், மக்களுக்கும் எதிரான பயமுறுத்தல்களையும் நாம் காண்கிறோம் இவை யாவும் "சோவியத் இராணுவப் பயமுறுத்தல்" குற்றச் சாட்டிற்கெதிரான செயற்பாடுகள் என்ற கூக்குரல்மூலம் மூடிமறைக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறான சதித்திட்டங்கள் பல ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்து சமுத்திரப் பிரதேசத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்க விமானத் தாங்கிக் கப்பல்கள் இரண்டு நிரந்தரமாகத் தளங்கொண்டுள்ளன இஸ்ரேல், சிசிபு, ஓமான், சலுதி அரேபியா ஆகிய இடங்களில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுவரும் இராணுவத் தளங்களையும், பஹ்ரேன், கென்யா, சோமாலியா ஆகிய இடங்களிலுள்ள பழைய தளங்களின் புனர்நிர்மாணத்தை யும் மேற்பார்வை செய்து வரும் தொலைச்சு ரர்டார் களைக் கொண்ட அமெரிக்க விமானங்களில் வெளிநாட்டு இராணுவ நிபுணர்களும், இராணுவ ஆலோசகர்களும் பணியாற்றிவருகிறார்கள்.

தென்மேற்கு ஆசியாவில் கேந்திரமக்கியத்துவம் வாய்ந்த பாய்ச்சல் தளங்களை நிர்மாணப்பதில் வாஷிங்டன் அதிக ஆர்வம்காட்டிவருகிறது. "ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை" மேற்கொள்ளும் பொருட்டு ஐக்கிய அமெரிக்க துருப்புக்களினால் உபயோகிக்கப்படுவதற்காகவும், உள் நாட்டு யுத்தங்கள் கட்டவிழ்த்துவிடப்படும்போது உபயோகிப்பதற்காகவும் அந்நாடுகளில் இராணுவ பலகட்டமைப்புக்களை (வீதிகள், விமான நிலையங்கள், துறைமுக வசதிகள், களஞ்சியங்கள், இராணுவ விடுதிகள்) வாஷிங்டன் நிர்மாணித்து வருகிறது. ஜனாதிபதி சாதாத்தின் அண்மைக்கால ஐக்கிய அமெரிக்க விஜயத்தின்போது வாஷிங்டன் கெய்ரோவிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டவை இவையேயாகும். ஆபிரிக்காவிலும், அராபிய குடாநாட்டிலுமுள்ள ஏனைய விமான நிலையங்களையும் உபயோகிப்பதற்கான உரிமையினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வாஷிங்டன் உறுதியாக முயன்று வருகின்றது. ஐக்கிய அமெரிக்கா அப்பிரதேசங்களில் இராணுவத் தளபாடக் களஞ்சியங்களை நிர்மாணித்து அவற்றில் டாங்கிகளையும், துப்பாக்கிகளையும், ஏனைய கரைக யுத்தக்கருவிகளையும் நிறைத்துவருகிறது. இப்பிரதேசத்தில் சடுதியாக வந்திறங்கும் துரித பரம்பற்படையினரால் உடனடியாக உபயோகிப்பதற்கென இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கை

ஈரானில் ஷாவினுடைய ஆட்சி தூக்கியெறியப்பட்ட பின்னர் தென்மேற்கு ஆசியாவில் ஒரு "வெற்றிடமும்", "ஸ்திரமற்ற தன்மையும்" தோன்றியுள்ளதாக வாஷிங்டனில் ஃபசிக்கொள்ளப்படுகிறது. ஈரானுக்கெதிராக ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதையும், அராபிய நாடுகளின்பால் அடக்குமுறைக் கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்படுவதையும் நியாயப்படுகின்றன. இறைமைபொருந்திய ஆப்கானிஸ்தானின் உள்விவகாரங்களில் தலையீடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன, ஆப்கானிஸ்தான் ஜனநாயகக் குடியரசினுள் எதிர்ப்புரட்சிக் கும்பல்கள் கடத்தப்படுகின்றன.

ஐக்கிய அமெரிக்காவினால் தூண்டப்படும் உள்நாட்டு முரண்பாடுகள் அவர்களுடைய ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு உகந்த காரணிகளாக இருப்பதாக வாஷிங்டன் தந்திரோபாயவாதிகள் கருதுகிறார்கள். ஈரானுக்கும், ஈராக்கிற்குமிடையிலான யுத்தத்தைச் சாதகமாக உபயோகித்து பாரசீக வளைகுடா பிரதேசத்தில் உள்ள "இராணுவ வெற்றித்திடலை" நிரப்புவதற்கு ஐக்கிய அமெரிக்கா பெரிதும் விரும்புகிறது.

வாஷிங்டன் தனது "புதிய நியூக்கிலியர் தந்திரோபாயத்தை" ஐரோப்பாவிற்கு மட்டுமன்றி மத்திய கிழக்கிற்கும் விஸ்தரிக்க விரும்புவது ஐக்கிய அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பில் அளவிடமுடியாத ஆபத்தினை நன்கு புலப்படுத்துகிறது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் "மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நியூக்கிலியர் யுத்தத்தை" கட்டவிழ்த்துவிடும் சாத்தியப்பாட்டினை இச்சித்தாந்தம் பிரகடனப்படுத்துகிறது. ஐக்கிய அமெரிக்கா "இரண்டரை யுத்தங்களை" (இருமகாயுத்தங்களையும் ஒர் உள்நாட்டுப் போரையும்) நடாத்துவதற்குத் தயார்செய்துவருவதனை தற்போது அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. இம்மார்க்கத்தில் பாரசீக வளைகுடாவில் "சிறிய யுத்தமொன்றை" கட்டவிழ்த்துவிடுவதற்கு பென்ராகன் திட்டமிட்டுள்ளது, இதுகூட வளக்கமான ஆயுதங்கள், நியூட்ரன் ஆயுதங்கள் என்பவற்றை உபயோகிக்கக்கூடிய "பெரிய" யுத்தமாக மாறக்கூடிய பங்களரமும் உள்ளது.

இத்திட்டங்களுக்கு அமைவாக 200,000 வலுவுள்ள "துரித பரம்பற்படையினை" செயற்படவைப்பதும் மின்றி மேற்கு ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆபிரிக்கா ஆகிய இடங்களிலுள்ள "உயர்தரமான தளங்களுக்கு" நியூக்கிலியர் ஆயுதங்கள் உட்பட ஏனைய ஆயுதங்களையும் சடுதியாக அனுப்பிவைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. உள்நாட்டு யுத்தங்களிற்கூட ஐக்கிய அமெரிக்கா நியூட்ரன் ஆயுதங்களை உபயோகிக்குமென்பதை ஐக்கிய அமெரிக்காவின் தற்போதைய நிர்வாக பீடத் தலைவர்கள் மறைத்து வைக்கவில்லை.

சோவியத் சமாதான முன்னெடுப்புக்கள் உலகளாவிய ரீதியில் பரவலான வரவேற்றினைப் பெற்றுள்ளன. சோவியத் பிரேரணைகள் மத்திய கிழக்கில் சமாதானத்திற்கும், பந்தோபஸ்திற்குமான பாதையைத் திறந்து விடுமென்று மேற்கிலும் தென்மேற்கு ஆசியாவிலும் முன்னாயதார்த்த மனம் படைத்த அவதானிகளும், அரசியற் தலைவர்களும், மக்கள் தலைவர்களும் கருதுகிறார்கள். இப்பிரேரணைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால் இப்பிரதேசத்திலிருந்து நியூக்கிலியர் பயமுறுத்தல் அகற்றப்படுவதுடன் அனைத்து நாடுகளும் தமது தேசிய வளங்களைத் தாமே கையாள்வதற்கான உரிமை உட்பட்ட சகல இறைமை உரிமைகளும் உறுதி செய்யப்படும்.

பிராவ்தா, ஆகஸ்ட் 20, 1981

சத்தாந்த அரங்கு

ஐவன் வர்ஷார்

வீடு, வேட் (தத்துவம்)

ஏகாதிபத்தியம் எதிர்ப்புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்கிறது

சமூகப் புரட்சி என்பது வாழ்க்கையின் ஒரு அங்கமாகும். அதை அப்படித்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதன் எதிர்ப்பாளர்களும் அதை அவ்வாறே ஏற்கிறார்களே இந்த அங்கீகரிப்பின் ஒரு பிரத்தியேகமான அம்சம்தான் புரட்சியை "ஏற்றுமதி" செய்வது (அல்லது இறக்குமதி செய்வது) என்ற கருத்துமாகும்.

"புரட்சி ஏற்றுமதி" என்ற கருத்து நீண்டவரலாற்றைக் கொண்டது. புரட்சியின் ஆதரவாளர்களாலும் விரோதிகளாலும் கூட அதை மெய்ப்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதன் ஆதரவாளர்கள் அதற்குச் சிறப்பான முக்கியத்துவம் கொடுப்பதன் மூலமும் விரோதிகள் பிற்போக்கு அல்லது நிலையற்ற அரசியல் ஆதாயங்கள் மூலமும் இதைச் செய்கிறார்கள்.

"ஏற்றுமதி" என்ற பிரயோகம் முதலாவது பூர்ஷ்வா புரட்சிகளின் போதை உருவாகிப் பரவியது. தமது சொந்த நாட்டில் பெற்ற வெற்றிகளின் வேகத்தினால் அந்தப் புரட்சிகளின் போராளிகளும் ஆதரவாளர்களும் மக்களுக்கும் விரைந்து நற்பேறுகளை அளிப்பதற்கும், எல்லா மக்களையும் "ஒரு உலகளாவிய சமூகக் குடியரசின் குடிமக்களாகவும்", "சுதந்திரமான மனுக்குலத்தின் பிரஜைகளாகவும்" மாற்றவும் கனவு கண்டார்கள். புரட்சியின் எதிரிகளும், அதன் சித்தாந்த உதவியாளர்களும் மனுக்குலத்திற்கு "நற்பேறளித்தல்" என்ற கோஷத்

தில் மறைந்திருந்தவாறு அதையே எதிர்ப்புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்ய உபயோகித்தார்கள். எமது காலத்தில் இதை ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் அதன் ஆதரவாளர்களும் இதைச் செய்கின்றனர். இதன் பின்னால் இருப்பதென்ன?

எதிர்ப்புரட்சி வரலாற்றிலிருந்தே பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்கிறது. எவ்வாறானாலும் எதிர்ப்புரட்சித் தலைவர்களும், சித்தாந்தவாதிகளும் சமூகப் புரட்சிகளை நாணயத்தின் ஒரு பக்கமாகவே—தமது ஆதாயங்களுக்கான நேரடியானதோர் அச்சுறுத்தலாகவே காண்கின்றனர். இதனால்தான் அவர்கள் அரசியல் சூழ்ச்சிகளிலும், கிளர்ச்சிகளிலும் புகலிடம்கேடுகின்றனர். எனவேதான் புரட்சிகர மாற்றப்போக்கின் ஸ்திரமானதும் ஸ்தூலமானதுமான எழுச்சிக்கு அமெரிக்கா ஏகாதிபத்திய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கிறது. ஆசிய, ஆபிரிக்க சமூகப்புரட்சிகளுக்கு கெதிராகவும், லத்தீன் அமெரிக்காவில் முற்போக்கான அரசு ஆட்சிக்கு வருவதற்கெதிராகவும் வாஷிங்டன் பட்டமடைகிறது. ஏனைய நாடுகளுக்கு புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்கிற தெனக் கூறப்படுகின்ற சோவியத்தை "மட்டுப்படுத்துவது" என்ற சாட்டைக் கூறிக்கொண்டு ஏகாதிபத்தியமானது, உலகின் முதலாவது சோஷலிஸ்ட் ராஜ்யத்திற்கெதிராக பனிப்போரைக் கட்டவிழ்த்தவிட்டது. அப்போதுமுதலே "புரட்சி ஏற்றுமதி" என்ற கட்டுக்கதையானது சோஷலிஸ்ட் கட்டுக்கதையானது சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் மீது உலக பூர்ஷ்வாக்கள் மேற்கொள்ளும் தாக்குதலுக்கான சித்தாந்த கவசமாக இருந்தது, இருக்கிறது.

சோவியத் யூனியனாலும் ஏனைய சோஷலிஸ்ட் நாடுகளாலும் மேற்கொள்ளப்படும் "புரட்சி" ஏற்றுமதி"யின் அபாயம் பற்றிய பிரசாரமானது, அவ்வந்த நாடுகளில் சோஷலிஸ்ட் தை "திருத்துவது" என்ற போர்வையில் அவற்றிற்கு எதிர்ப்புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்படும் தந்திரமேயாகும். 1956ல் ஹங்கேரியிலும், 1968ல் செக்கஸ்லவாக்கியாவிலும், இப்போது போலந்திலும் ஏகாதிபத்தியம் தலையிடுவதே இதற்கான தகுந்த விளக்கமாகும்.

"உண்மையான சோஷலிஸ்ட் தை" எவ்விதம் கட்டியெழுப்புவது எனக் கம்யூனிஸ்டுகளுக்குப் "போதிப்பதும்" அத்தோடு யதார்த்தத்தில் முதலாளித்துவத்தை பாதுகாப்பதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்குவதும் உலகப் பிற்போக்கின் தந்திரோபாயத்தில் ஒரு புறமுனைப்பான போக்காகவேயுள்ளது. இந்தத் தந்திரோபாயமானது 1950களில் ஜோன் ஃபொஸ்டர் டல்லஸ்ஸினாலேயே மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சோவியத் யூனியனிலும் ஏனைய சோஷலிஸ்ட் நாடுகளிலும் நடந்த சமூகப் புரட்சிகளின் ஆதாயங்களைத் "தடுத்து நிறுத்தவும்," வேரறுக்கவும், ஒழித்து விடவுமான ஏகாதிபத்தியத்தின் போருபாய போக்கு

இன்னமும் வரலாற்றால் ஒதுக்கப்பட்டுவிடவில்லைதான். சோஷலிஸ சமூக நாடுகளுக்கெதிரான அமெரிக்க நிர்வாகத்தின் பற்பல 'ஒப்புதலுறுதிகளும்' மற்றும் 'வேற்றமைவளர்க்கும்' நடவடிக்கைகளுமே இதற்குச் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

பல புரட்சிகள் வெற்றி பெற்றதால் அச்சமும் எதிர்ப்புரட்சியாளர்கள், சமாதான சகஜ்வன நிலைமைகளில் வீஞ்ஞான சோஷலிஸக் கருத்துகளைப் பரப்பிவரும் கம்யூனிஸ்டுகள் தங்களுக்கு "தடைவிதிக்கப்பட்ட நாடுகளிற்கூட "புரட்சிகளை கிளறிவிடுகிறார்கள்," "உள்நாட்டு யுத்தங்களைத் தூண்டு கிறார்கள் என்பதை முன்னிட்டு 1970களில் தமது சித்தாந்தத்தை "அபிவிருத்தி" செய்து கொண்டார்கள்.

"ஒன்றுமின்மையிலிருந்து பயங்கரவாத பிரசாரம்" என்பதனால், கம்யூனிஸ்ட் கிளர்ச்சி மற்றும் நாசுவேலை" என்பதனால் மாறாக மக்கள் விரோத ஆட்சிகள் நடக்கும் நாடுகளின் சமூக நிலைமைகளாலும் தொழிலாள மக்களின் தாங்கமுடியாத வாழ்க்கை நிலைமைகள் மற்றும் மூலதனத்தால் அவர்களின் உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் ஒடுக்கப்படுவதனாலும் எந்த சமூகப் புரட்சியும் ஊட்டம் பெறுகிறது என்பது யாருமறிந்ததே. இதில்தான் எந்தப் புரட்சியும் ஆழமாக வேர்கொள்கிறது. அதிகாரமிடலோ ஒப்பந்தங்களாலோ புரட்சிகளை உருவாக்க முடியாததைப் போலவே அதிகாரத்தாலோ ஒப்பந்தங்களாலோ அதை மாற்றியமைக்கவும் முடியாது எங்கெல்லாம் காலனித்துவம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அதற்கெதிரான போராட்டத்தையும் தேசிய விமோசனப் போராட்டத்தையும் தவிர்க்கமுடியாது. எங்கெல்லாம் சுரண்டல் இடம் பெறுகிறதோ அங்கெல்லாம் உழைப்பு விடுதலைக்கான போராட்டம் நடக்கும் எங்கெல்லாம் ஆக்கிரமிப்பு நடக்கிறதோ அங்கெல்லாம் எதிர்ப்பு உருவாகும். உலகின் புரட்சிகர மறுமலர்ச்சிக்கு ஸ்தூலமான நியதியை இந்த உண்மைகளே உருவாக்குகின்றன.

"கம்யூனிஸ்ட் உக்ரெய்னி"

கொன்ஸ்தாந்தின் ஷுரோடொவ்
விஞ். சலாநிதி (வரலாறு)

பாட்டாளிவர்க்க சர்வதேசியமா அல்லது "புதிய" சர்வதேசியமா?

பாட்டாளிவர்க்க ஒருமைப்பாட்டுச் சித்தாந்தத்திற்குப் பதிலீடாக "புதிய" சர்வதேசியச் சித்தாந்தத்தைப் பிரயோகிக்கலாம் என்ற வேறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் சில நாடுகளில் தெரிவிக்கப்படுகின்றன ஒருவர் இவ்வாறான பதிலீட்டை தற்போக்கண பூறையில் ஏன் பிரயோகிக்கக் கூடாதென்பது பற்றி இக் கட்டுரை ஆராய்கிறது.

"தேசிய தனித்துவமும்" வழிமுறைகளின் முரண்பாடுகளும்

புரட்சிகர இயக்கத்திற்குச் சாதகமானதும், இவ் வியக்கத்தின் செயற்பாடுகளைத் தடைசெய்யும் சர்வதேசச் சூழ்நிலைகளின் எதிரிடையான காரணிகளை நவிவுறச் செய்யும் அல்லது நடுநிலைப்படுத்தும் கோரிக்கைகள், நடவடிக்கைகள் என்பவற்றிற்குச் சாதகமானதுமான சர்வதேசக் காரணிகளின் மிகக் காத்திரமான உபயோகம் குறித்து மார்க்ஸிஸ்ட்-லெனினிஸ்ட் கட்சிகள் தமது தந்திரோபாயத்தில் முக்கிய கவனஞ் செலுத்திவருகின்றன. கார்ல் மார்க்ஸ் காலமுதற் கொண்டு உழைக்கும் வர்க்கத்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையும், அதன் உள்ளடக்கமும் இவ்வாறே உருவாக்கப்படுகின்றன. இக்கொள்கையின் மூலக்கல் சகல பாட்டாளி மக்களினதும் சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டினை வலுப்படுத்துவதற்கான— அதாவது பாட்டாளிவர்க்க சர்வதேசியத்தை வலுப்படுத்துவதற்கான போராட்டமேயாகும்.

புரட்சிகர போராட்டுத்தின் பிரதான களம் தேசிய அமைப்பினுள்ளேயே அமைவுறுகிறது. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தேசிய பாடையிரிவும், அவர்களுடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் தமது தந்ரோபாயங்களையும், போரூபாயங்களையும் தர்மானிக்கின்றன. ஆனால் இவை புரட்சிர இயக்கங்களின் சர்வதேசியப் பிணைப்புக்களை நலிவுறச் செய்யுமா என்ற கேள்வி எழக்கூடியதாக உள்ளது.

புரட்சிகர போராட்டத்தில் சர்வதேசிய காரணிகள் மீதான தேசிய காரணிகளின் முதன்மைத்துவமானது இப்போராட்டத்தில் பங்குகொள்வோரிடையேயுள்ள சர்வதேசியத் தொடர்புகள், பிணைப்புக்கள், ஒத்துழைப்புக்கள் என்பவற்றை நலிவுறச் செய்வது தவிர்க்க முடியாத தாகுமென்பது நடைமுறைக் கருத்தாக உள்ளது. “டன்மைத்துவம்”, “பூரண சுதந்திரம்” என்ற கொள்கைகளின் அடிப்படையிலேயே சர்வதேச கம்யூனிஸ இயக்கம் உருவாக்கப்படவேண்டுமென நிறுவ முயற்சிக்கும் பூர்ஷுவா, சீர்திருத்தவாதச் சித்தாந்திகளே இக்கருத்துக்களை மிக ஆர்வத்துடன் தூண்டிவிடுகிறார்கள்.

கம்யூனிஸ இயக்கத்தில்கூட ஒவ்வொரு கட்சியினதும் “இறைமைத்துவம்”, “மட்டுப்படுத்தப்படாத சுதந்திரம்” என்பவற்றை அதிகமாக வலியுறுத்தும் பிரதிநிதிகள் பல வித கருத்துக்களைக் கூறுகிறார்கள்.

இவ்வாறான கருத்துக்களை ஆதரிப்பவர்கள் “திருந்த வெளிக் கொள்கையினை” வலியுறுத்துகிறார்கள். மார்க்ஸிஸ—லெனினிஸக் கட்சிகளின் சித்தாந்தமும், நடைமுறையும் ஒவ்வொரு கட்சியினதும் சுதந்திரமான முன்னெடுப்புக்களையும், செயற்பாட்டினையும் வேறுமனே ஏற்றுக் கொண்டு அங்கீகரிக்காமல் அவ்வாறான சுதந்திரம் தட்டிக்கழிக்கமுடியாத தேவைப்பாடாக இருக்கவேண்டுமென்பதை எப்பொழுதும் முன்னிலைப்படுத்துகின்றன.

உலக சமூகத்தின் பிரதான வர்க்க முனைகளிலிருந்து “சமதாரத்தில்” இருக்கமுயற்சிக்கும், முதலாளித்துவ நாடுகளிலுள்ள புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு எழுச்சியூட்டும் கருத்துக்களில் இதேவகையான சார்பினைக் காண முடியும்.

எம்மைப் பொறுத்தவரையில் இம்மார்க்கத்தில் செல்பவர்கள் எவ்வகையான விருப்புக்களைக்கொண்டிருந்தாலும் சில ஸ்தூலமான யதார்த்தங்களைப் புறக்கணிப்பவர்களாகவே உள்ளார்கள்.

அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றியினை அடுத்து உலகச் செயற்பாடுகள் யாவும் ஒரு குவியத்தினை நோக்கி மையங்கொள்வது தவிர்க்க முடியாததாகும்—சோவியத் ரஷ்யக்

குடியரசிற்கு எதிரான உலக பூர்ஷுவாக்களின் போராட்டம் தன்னைச் சுற்றிக் குழுக்களை உருவாக்கிக் கொள்கிறது ஒருபுறத்தில் அனைத்து நாடுகளிலுமுள்ள வளர்ச்சியடைந்த தொழிலாளர் இயக்கங்களும், மறுபுறத்தில் அடக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களினதும், குடியேற்ற நாடுகளினதும் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களும் உள்ளனவென்று லெனினின் கூறியுள்ளமை இங்கு நினைவுகூரத்தக்கதாகும்.

இன்று, மூன்று கண்டங்களில் சோஷலிஸ நாடுகளின் சர்வதேசியக் குடும்பமொன்று தோன்றியுள்ளது. சகல சர்வதேசியச் செயற்பாடுகளும் சோஷலிஸத்தினதும், முதலாளித்துவத்தினதும் சமூக முறைகளின் உலக முரண்பாட்டினைச் சூழ்ந்து மேலும் செறிவடைந்துள்ளன. எமது காலத்தின் பிரதான விரோத நிலைபாடுகளில் நடுநிலைஸ்தானத்தை வகிப்பதற்கும், உலக நிகழ்வுகளின் பிரதான போக்கிலிருந்து விலகி தமக்க்களை “விசேஷ பாதை” ஒன்றினை அமைத்துக்கொள்வதற்கும் சில முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. “தேசிய தனித்துவ” தடையொன்றை உருவாக்கி விலகியிருக்கும் முயற்சிகள் அரசியல் சூழ்நிலையொன்றை உருவாக்கலாம், ஆனால் உலக அரசியற் சூழ்நிலை இவற்றினால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. மாறாக இரு சமூகமுறைகளின் முரண்பாடுகளே இவற்றைத் தீர்மானிக்கின்றன.

ஐக்கியத்திற்கான அவசியப்பாடு

ஏதாவதொரு நாட்டில், இச்சகாப்தத்தின் மத்திய வர்க்க முரண்பாட்டிலிருந்து தூர விலகியிருக்கும் நோக்கில் புரட்சிகர பாட்டாளிவர்க்கம் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் பெறுவது அனுமதிக்கப்படக்கூடியதா? மார்க்ஸிஸ—லெனினிஸ்ட்டுக்களைப் பொறுத்தவரை சரியான நிலைபாட்டினைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பொதுவாகப் பிரச்சனைகள் எதுவுமேயில்லை, வாழ்க்கையின் ஸ்தூலமான நிலைபாடுகளே இவற்றைச் சுட்டிக்காட்டும். உலகில் சொந்த வர்க்கச் சக்திகளின் ஐக்கியத்திற்கும், ஒத்துழைப்பிற்கும் நலிவு ஏற்படச்செய்யும் நிகழ்வுகள் இடம்பெறும்போது விலகி நின்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பது இயலாத செயலாகும்.

பாட்டாளிவர்க்க ஒருமைப்பாட்டிற்கு விரோதமாக எதிர் வர்க்கத்தினருக்கு லாபந்தரத்தக்க நிலையற்ற சில சிந்தனைகளினால் வழிநடாத்தப்படும் எந்தவொரு புரட்சிகர பாட்டாளிவர்க்கக் கட்சியினது செயற்பாடுகளையும், அறிக்கைகளையும் எவ்வகையிலும் நியாயப்படுத்தமுடியாதென்று மார்க்ஸிஸ—லெனினிஸ்ட்டுகள் வலியுறுத்திவருகிறார்கள்.

புரட்சிகர, விடுதலை, ஏகாதிபத்திய விரோத இயக்கங்களின் தேசிய படைப்பிரிவுகளது அரசியல் ஐக்கியம் பொது எதிரிக்கு எதிராக ஒன்றுபட்ட சக்திகளின் தேவைப்பாட்டினால் தூண்டிவிடப்படுகிறது. வேறுவிதமாகக் கூறினால், ஏகபோக பூர்ஷுவாக்களின் சர்வதேசிய ஐக்கியமானது புரட்சிகர, ஜனநாயக சர்வதேசிய ஐக்கியப்படுத்தப்பட்ட சர்வதேசிய பிற்போக்கு வாதச் சக்திகளிடமிருந்தும் விடுக்கப்படும் பயமுறுத்தல் என்பவற்றிற்கான போராட்டத்தில் உலகளாவிய ஒருமைப்பாட்டு முன்னணியொன்றை உருவாக்குவதன் மூலம் அவற்றை எதிர்ப்பதற்கான அவசியப்பாட்டினைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

பொருளாதார சுதந்திரமும், அரசியற் சுதந்திரமும்

இவை குறித்து எவ்வித பிரச்சனைகளும், ஆட்சேபணைகளும் எழுவதில்லை. ஏனெனில் மார்க்ஸிஸ்ட்-லெனினிஸ்ட் சித்தாந்தத்தில் இவை பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. உழைக்கும் வர்க்கத்தின் சர்வதேசிய நிலைபாட்டினது ஸ்தூலமான அடித்தளம்பற்றி விபரிக்கும்போது அதனுடைய பொருளாதார நிலைபாடு தேசியத் தன்மையை மட்டுமன்றி சர்வதேசியத் தன்மையையும் கொண்டுள்ளது என்று லெனின் வலியுறுத்தியுள்ளார். இதன் பின்னரே அவர் "அதனுடைய வர்க்க எதிரிகளும் சர்வதேசியத் தன்மை வாய்ந்தவர்களே," 1 என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

"புதிய" சர்வதேசிய எண்ணக்கரு, எமது கருத்துப்படி குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நிகழ்வாகவே உள்ளது. ஏகாதிபத்தியத்திற்கும், அதனுடைய விஸ்தரிப்பின் பயங்கரமான செயற்பாடுகளுக்கும் எதிரான கூட்டு நடவடிக்கைகளுக்குத் தயாராகவுள்ள பல் தன்மைவாய்ந்த சமூக, அரசியற் சக்திகளைக் கொண்ட பரந்ததோர் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு முன்னணியில் ஒரியல்பான வர்க்க ஒருமைப்பாடு அமீழ்ந்து இல்லாதொழியுமென, "புதிய" சர்வதேசியத்தின் பிரதிநிதிகளும், அதன் ஆதரவாளர்களும் கூறிவருகிறார்கள்.

இவ்வாறான பரந்த, ஏகாதிபத்திய விரோதக் கூட்டு வெறுஜனங்களின் ஜனநாயக விருப்புக்களையும், அனைத்து உழைக்கும் மக்களினதும், பாட்டாளி வர்க்கத்தினதும் அரசியற் போராட்டத்தின் இலக்குகளையும், செயற்பாடுகளைவும் பூர்த்திசெய்யுமென்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

1 வி.ஐ. லெனின், திரட்டு நூல்கள், பாகம் 35, பக் 247

ஆனால் புரட்சிகரப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியுடன் பரந்த ஏகபோக விரோத கூட்டமைப்பினுள் பல்தன்மைகள் கொண்ட சமூகச் சக்திகள் உருவாவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

உதாரணமாக, சமாதானத்திற்கான போராட்டத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் பெரும்பூர்ஷுவாக்கள், நிலப்பிரபுக்கள் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகள் உட்பட நவீன உலக சமூகத்தின் சமூக அமைப்புக்கள், பல்வேறுவர்க்கப் பிரிவுகள் என்பவற்றின் பிரதிநிதிகள் இதில் பங்குகொள்வதை அவதானிக்கமுடியும். இவர்கள் யர்வரும் உலகப் போரொன்றின் பேராபத்தினை நன்கறிந்துள்ளார்கள். இந்த இயக்கம் தனது நிலைபாடுகளை வரையறை செய்து இதன் பொது எதிரி ஏகாதிபத்தியமேயென்பதை மேலும் தெளிவுபடுத்தும்போது இதில் பங்குகொள்வோரின் தொகை பெருமளவில் குறையும்.

ஃ

ஃ

நெருக்கமான சர்வதேசியப் பிணைப்புக்களும், ஒத்துழைப்பும் தமது அரசியற் தந்திரோபாயத்தின் பிரதான இணைப்பாக இருப்பதனை மார்க்ஸிஸ்ட்-லெனினிஸ்ட் கட்சிகள் நன்கறிந்துள்ளன. சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் சகோதரத்துவ கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும், ஏனைய தொழிலாளர் கட்சிகளும் இந்த நிலைபாட்டினை உறுதியாகப் பகிர்ந்துகொள்கின்றன. எமது காலத்தில் பாட்டாளிவர்க்க சர்வதேசியத்தின் முக்கியத்துவத்தை சோ. க. க. மத்திய கமிட்டியின் தலைவரும், சோ. சோ. கு. ஐ. சுப்பிரீம் சோஷியல் தலைமைப்பீட அக்கிராசனருமாகிய எல். ஐ. பிரெஷ்னெவ் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தியுள்ளார்: "மார்க்ஸிஸ்ட்-லெனினிஸ்ட் தின் பிரதான கோட்பாடுகளில் இதுவுமொன்றாகும். பலம் பொருந்திய, பரீட்சிக்கப்பட்ட ஆயுதமாகிய பாட்டாளிவர்க்க சர்வதேசியத்தைக் கைதுறத்தல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளினதும், பாட்டாளிவர்க்க இயக்கத்தினதும் நவிவிற்று வழிவகுக்கும். இது வர்க்க எதிரிக்குச் சாதகமாகச் செயற்படுவதுடன், சர்வதேசிய அளவில் கம்யூனிஸ்ட் விரோதச் செயற்பாடுகளுடன் செயன்முனைப்பாக ஒன்றிணையும். பாட்டாளிவர்க்க சர்வதேசியத்தைப் பாதுகாப்பது ஒவ்வொரு மார்க்ஸிஸ்டுக்களினதும்—லெனினிஸ்டுக்களினதும் பரிசுத்த கடமையாகுமென்று சோஷியல் கம்யூனிஸ்டுக்களாகிய நாங்கள் கருதுகிறோம்," 2

கொன்ஸ்தாந்தின் ஷரோடொவ்ஸின் "புரட்சியென்றில் பொருளாதாரமும் அரசியலும், வரலாற்று நடைமுறைக் கண்ணோட்டத்தில் சில நவீன பிரச்சனைகள்," என்ற நூலிலிருந்து. மாஸ்கோ, 1980

2 சோ. க. க. 25வது காங்கிரஸின் தீர்மானங்களும், ஆவணங்களும் ஏ.பி.என். வெனியீட்டகம், 1976 பக் 37

தலைமைத் தபால் நிலையத்தில் செய்திப் பத்திரிகையாகப்
பதிவுசெய்யப்பட்டது

சோஷலிஸம்
தத்துவமும் நடைமுறையும்

இம் மாத சஞ்சிகையைப்
பெற பின்வரும் முகவரிக்கு
எழுதுங்கள்!

சோஷலிஸம் தத்துவமும் நடைமுறையும்
சேர்வியத் தூதரக தகவல் பிரிவு,
27, சேர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வா பாவத்த,
கொழும்பு-7.